

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Letos na podzim se uskuteční volby do zastupitelstev měst a obcí. V pátek 9. a v sobotu 10. října rozhodneme o novém složení zastupitelstva naší obce na další čtyři roky. Přestože se to zdá být ještě daleko, již teď je třeba najít vhodné kandidáty a kandidátky, kteří by chtěli své obci věnovat čas, nápady a úsilí, a přispět tak k jejímu dalšímu rozvoji. Obracím se proto na Vás, na Louňováky, abyste zvážili svou případnou kandidaturu.

Chtěl bych poděkovat všem současným zastupitelům za práci pro obec v končícím volebním období. Velmi si cením každého, kdo věnuje svůj čas práci pro svoji komunitu.

Úvodník v minulém čísle Zpravodaje byl výhradně věnován nově otevřené svazkové škole. Provoz školy se nám krásně rozeběhl, a tak jen jednu zmínku. V nejbližších dnech bude v areálu školy zahájena výstavba bytového domu. Bude zde šest bytových jednotek, které jsou primárně určeny pro učitele. Investorem této stavby je, stejně jako u školy, svazek obcí LOŠBATES.

Již dráhnou dobu se v Louňovicích mluví o výstavbě chodníků v Kutnohorské ulici podél silnice I/2, kde denně projede cca 15 000 aut. Konečně se nám podařilo dovést projekt k realizaci. Máme projektovou dokumentaci, stavební povolení a v nejbližší době bychom měli podepsat smlouvu o dotaci. Připravujeme výběrové řízení na zhotovitele tak, aby byla stavba zahájena koncem léta. Zastupitelstvo rozhodlo o rozšíření celého projektu tak, že chodníky se budou budovat nejen v Kutnohorské ulici, ale i v ulicích Zájezdní a Obecní – od křižovatky I. hráz k ulici Na Hoříčkách, od křižovatky II. hráz po ulici Na Zvonici. Jejich součástí bude veřejné osvětlení, odvodnění, přesun zastávky na II. hrázi ve směru na Říčany a přechody pro chodce.

Přeji příjemné teplejší období roku a srdečně Vás zvu na všechny akce, které se budou v následujících týdnech a měsících v Louňovicích konat. Jsou to vždy výborné příležitosti k setkávání, poznávání se i k zábavě.

Josef Řehák – Váš starosta

Foto: Viktor Machek

OBSAH ZPRAVODAJE

Odečty vodoměrů	2	Vánoční setkání a dobročinný jarmark	19
Plánované akce	2	Vánoce v Louňovicích	20
Informace OÚ	3	Mikulášská maškarní	21
Schválený rozpočet	5	Apreski na Louňováku	21
ZŠ LOŠBATES	6	Mazlibál	22
MŠ LOUŇOVICE	12	Uklidme Česko	23
Společenská rubrika	14	Velikonoční setkání	23
Běh Voděradskými bučinami	15	Zprávy z knihovny	24
Fáborkový pochod	16	Moravan Louňovice	25
Halloweenské setkání	16	Slavia Louňovice	26
Halloweenská stezka odvahy	17	Rozhovor Jiří Šusta	28
Turnaj ve stolním tenisu	18	Kam na výlet	30
Sportovní ples	18	Louňovické domy - č.p. 1	31

Odečty stavů domovních vodoměrů v Louňovicích

Prosíme o provedení SAMOODEČTŮ domovních vodoměrů v Louňovicích k 30. 4. a nahlášení jejich stavů na obecní úřad, nejlépe elektronicky na www.lounovice.cz/kontakty/samoodecet-vody/.

Odečty vodoměrů budou následně v letních měsících provedeny pověřeným pracovníkem obce u chat i rodinných domů.

POZOR

U NEMOVITOSTÍ, KDE JSOU NAMONTOVÁNY NOVÉ ELEKTRONICKÉ VODOMĚRY, JSOU ODEČTY PROVÁDĚNY PRACOVNÍKY OBCE DLE POTŘEBY DÁLKOVĚ.

TĚCHTO NEMOVITOSTÍ SE JIŽ TAK NETÝKAJÍ SAMOODEČTY.

PLÁNOVANÉ AKCE

Pálení čarodějnic	30. 04.	Rozloučení s létem	05. 09.
Kuličkáda	09. 05.	Běh Voděradskými bučinami	září
Den dětí	06. 06.	Fáborkový pochod	září / říjen
Máchale, spadlo ti to!	11. - 12. 7.	Odznak všestrannosti OVOV	září / říjen

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů obce Louňovice od 29. 09. 2025 do 13. 04. 2026

Zastupitelé schválili:

- Rozpočtové opatření č. 9/2025 a rozpočtové opatření č. 1/2026.
- Vnitřní směrnici č. 1/2025 pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.
- Smlouvu o dílo mezi obcí Louňovice a firmou LKA (žádost o podporu z IROP a studii proveditelnosti na realizaci projektu Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a III/10172).
- Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti na akci č. IZ-12-6002662/VB/02 mezi obcí Louňovice a ČEZ Distribuce a.s. na uložení kabelového vedení NN v pozemku p.č. 25/2 v k.ú. Louňovice.
- Darovací smlouvu č. 1 mezi Ladovým krajem s.o. a obcí Louňovice.
- Provedení inventarizace majetku obce za rok 2025. Inventarizační komise budou pracovat ve složení: hlavní inventarizační komise – Martina Caithamelová (vedoucí), Oleg Svatoš (člen), Ivan Matys (člen), inventarizační komise pro úsek obecní úřad – Petr Toman (vedoucí), Viktor Machek (člen), Jan Henc (člen), inventarizace pro úsek knihovna – Jan Henc (vedoucí), Jan Šunka (člen), Petr Toman (člen).
- Nájemní smlouvu mezi nájemcem – Trong Dung Ngo a pronajímatelem obcí Louňovice na stavbu občanské vybavenosti č.p. 1, ulice Obecní (obchod). Nájem se sjednává na dobu určitou 5 let, s výší nájemného 5 000 Kč + DPH.
- Zahájení výběrového řízení vedeného mimo zadávací řízení dle ustanovení § 3 zákona formou uzavřené výzvy zahájené odesláním výzvy předem vybraným dodavatelům na veřejnou zakázku malého rozsahu na stavební práce s názvem: „Dětská skupina Louňovice“. Pro toto výběrové řízení základní hodnotící kritérium - nejnižší nabídková cena uvedená v Kč bez DPH.
- Jmenování členů a náhradníka hodnotící komise zadavatelem ve složení: členové komise: Ing. Jan Šunka, MBA (předseda komise), Ing. Ivan Matys (člen), Viktor Machek, MBA (člen), náhradník komise: Ing. Josef Bárta, pověřená osoba zadavatele.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene mezi ČEZ Distribucí a.s. a obcí Louňovice č. IV-12-6036198 na uložení distribuční soustavy v pozemcích č. 181/17, 476/1 k.ú. Louňovice v majetku obce.
- Investiční příspěvek pro LOŠBATES, DSO ve výši 1 766 610 Kč. Jedná se o investiční příspěvek určený na dofinancování dokončení Svazkové základní školy LOŠBATES.
- Cenu vodného pro rok 2026 ve výši 80,15 Kč včetně DPH 12 % (71,57 Kč bez DPH) a cenu stočného pro rok 2026 ve výši 55,16 Kč včetně DPH 12 % (49,25 Kč bez DPH).
- Cenu vody předané pro rok 2026 ve výši 72,02 Kč včetně DPH 12 % (64,30 Kč bez DPH) a cenu vody převzaté pro rok 2026 ve výši 41,25 Kč včetně DPH 12 % (36,83 Kč bez DPH).
- Prodloužení nájemní smlouvy do 31. 12. 2026 v bytě č. IV v budově mateřské školy č.p. 163 a prodloužení nájemní smlouvy do 31. 12. 2026 v nemovitosti č.p. 116.
- Obecně závaznou vyhlášku o stanovení obecního systému odpadového hospodářství v aktualizovaném znění z důvodu uvedení do souladu s obecně závaznými právními předpisy.
- Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v aktualizovaném znění z důvodu uvedení do souladu s obecně závaznými právními předpisy.
- Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za užívání veřejného prostranství v aktualizovaném znění z důvodu uvedení do souladu s obecně závaznými právními předpisy.
- Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku ze psů v aktualizovaném znění z důvodu uvedení do souladu s obecně závaznými právními předpisy.
- Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku z pobytu v aktualizovaném znění z důvodu uvedení do souladu s obecně závaznými právními předpisy.
- Smlouvu o poskytování služeb v rámci výkonu regionálních funkcí knihoven pro základní knihovnu č. BN/049/2025 mezi Městskou knihovnou Benešov a obcí Louňovice.
- Rozpočet obce Louňovice pro rok 2026 v paragrafovém členění. Rozpočet je koncipován jako schodkový: příjmy 64 338 500 Kč, výdaje: 73 229 800 Kč s tím, že schodek ve výši 8 891 300 Kč bude kryt z úspor let minulých.
- V rámci rozpočtu obce Louňovice zastupitelé schválili rozpočet Mateřské školy Louňovice, příspěvkové organizace, pro rok 2026.
- Zrušení veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce (výběrové řízení nevymezené dle ustanovení § 3 zákona – výběrové řízení zahájené formou odeslání výzvy pouze vybranému okruhu dodavatelů) s názvem „Dětská skupina Louňovice“.
- Nerealizaci projektu Dětská skupina Louňovice z důvodu nemožnosti splnit účel (výstavbu) v uvedených lhůtách. Datum ukončení realizace projektu poskytovatelem dotace Ministerstvem práce a sociálních věcí je stanoven do 31.03.2026. Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. NPO/31.6/24_150/0011141 bylo doručeno obci dne 15.12.2025.
- Kupní smlouvu uzavřenou mezi obcí Louňovice a Petrem Špírkou na pozemek p.č. 482/4 (koupě pozemku do majetku obce za účelem rozšíření komunikace) o výměře 9 m2 za úhrnnou kupní cenu 190,- Kč.
- Dodatek č. 3 ke Smlouvě o poskytování služeb v oblasti nakládání s odpady, uzavřený dne 19. 09. 2022 mezi Obcí Louňovice a FCC Česká republika s.r.o.
- Inventarizaci majetku obce Louňovice za rok 2025.

- Aktualizaci Strategického plánu obce Louňovice na období 2026 – 2035.
- Dodatek č. 3 ke Smlouvě o zajištění požární ochrany ze dne 29. 5. 2003 mezi obcí Louňovice a obcí Tehovec.
- Dohodu o poskytnutí finančního příspěvku č. 111 mezi obcí Louňovice a vlastníkem pozemku p.č. 157/8.
- Smlouvu o spolupráci mezi obcí Louňovice a vlastníkem pozemku p.č. 157/8.
- Dohodu o poskytnutí finančního příspěvku č. 112 mezi obcí Louňovice a vlastníkem pozemku p.č. 111/1.
- Smlouvu o spolupráci mezi obcí Louňovice a vlastníkem pozemku p.č. 111/1.
- Dodatek č. 2 smlouvy o umístění a provozování kontejnerů pro sběr oděvů a textilu mezi TextilEco a.s. a obcí Louňovice.
- Dohodu o poskytnutí finančního příspěvku č. 113 mezi obcí Louňovice a vlastníky pozemků p.č. 49/46 a 49/4.
- Smlouvu o spolupráci mezi obcí Louňovice a vlastníky pozemků p.č. 49/46 a 49/4.
- Rámcovou smlouvu o partnerství a spolupráci uzavřenou mezi obcí Louňovice a MAS Říčansko.
- Smlouvu o spolupráci mezi obcí Louňovice a vlastníky pozemků p.č. 98/4, 98/5 a 98/6.
- Dodatek č. 01 ke Smlouvě o nájmu prostor CON20851 mezi obcí Louňovice a firmou Alza.cz a.s.
- Obec Louňovice jako pověřenou obec pro editaci údajů o školském obvodu Svazkové základní školy LOŠBATES, jejímž zřizovatelem je Svazek obcí LOŠBATES.

Zastupitelé projednali:

- Rozpočet obce Louňovice na rok 2026.
- Nutnost aktualizace Strategického plánu obce Louňovice.
- Odměny neuvolněných zastupitelů a usnesli se, že tyto zůstávají nezměněné.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Informaci o navýšení ceny za ukládku bioodpadu v kompostárně Struhařov. Cena se navyšuje z 690 Kč za tunu na 710 Kč za tunu. Jedná se o ceny bez DPH.
- Příspěvky na provoz Záchrané stanice živočichů ve Vlašimi částkou 10 000 Kč, na provoz Hospicu dobrého pastýře v Čerčanech částkou 30 000 Kč, na provoz terapeutického centra Modré dveře v Kostelci n. Č. l. částkou 35 000 Kč a na provoz Linky bezpečí částkou 7 500 Kč.
- Rozpočtové opatření č. 10/2025, rozpočtové opatření č. 11/2025
- Informaci o zahájení Sloučeného společného jednání a veřejného projednání návrhu změny č. 3 územního plánu Louňovice. Nejedná se o žádné věcné změny, ale pouze o metodické převedení dat Územního plánu do jednotného standardu.
- Informaci o tom, že 12. 2. – 13. 2. 2026 proběhla kontrola hospodaření obce Louňovice za rok 2025 Odborem kontroly Krajského úřadu Středočeského kraje. Při přezkoumání hospodaření nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- 12. 2. 2026 proběhla také kontrola hospodaření DSO LOŠBATES za rok 2025 Odborem kontroly Krajského úřadu Středočeského kraje. Při přezkoumání hospodaření nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Zastupitelé informují:

- Dne 27. 12. 2024 proběhl v mukařovském kostele vánoční koncert, který tradičně organizoval Obecní úřad Louňovice. Na dobrovolném vstupném bylo vybráno 10 980,- Kč. Zastupitelé rozhodli o příspěvku obce ve výši 4 020 Kč. Celková částka ve výši 15 000 Kč bude předána farnosti Říčany na opravy mukařovského kostela.

LOŠBATES:

- 10. října proběhlo slavnostní otevření školy za účasti VIP hostů, mezi kterými nechyběli ani kanadští projektanti, zástupci ministerstva školství a státního fondu životního prostředí. Pásku přestřihávali společně také starostové DSO LOŠBATES spolu se všemi ostatními, kdo se na výstavbě školy aktivně podíleli. Od 14,00 hodin bylo umožněno nahlédnout do útrob školy také zájemcům ze širokého okolí, kterých jsme napočítali 1438. Spolu s dopoledními hosty tak školu ten den navštívilo více jak 1500 lidí. Celou akci moderoval Jiří Holoubek, jeden z čestných ambasadorů naší svazkové školy.
- Byla podepsána smlouva s firmou FLAME System s.r.o. na AV media.
- V pátek 5. 12. proběhla v prostorách svazkové základní školy Valná hromada společenství obcí Ladův kraj. Celkem se zde sešlo přes 20 starostů okolních obcí, kteří tak měli jedinečnou příležitost si naši školu detailně prohlédnout.
- Ve středu 11. 2. proběhl zápis dětí do prvních tříd.
- DSO LOŠBATES obdržel příspěvek z Programu 2025 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského infrastrukturního fondu v rámci Tematického zadání Podpora rozvoje a obnovy základních a mateřských škol: 10 000 000,00 Kč.
- Byl vybrán zhotovitel pro výstavbu bytového domu v areálu školy.

Různé:

- Obec získala stavební povolení na výstavbu chodníků v ulici Kutnohorské, Obecní a Zájezdní.
- Zastupitelé stanovili termín pro společný úklid Louňovic a přilehlého okolí na 29. 03. 2026.
- Zastupitelé projednali nabídku na odkup části pozemku p.č. 181/126 (bývalý pozemek p.č. 173/20, 181/140) s tím, že obec v současné době nemá na odkup pozemku zájem.
- Starosta informoval zastupitele o výzvě vlastníka č.p. 475 ze dne 24.03.2026 týkající se neprovedeného svozu komunálního odpadu dne 13.03.2026. Zastupitelé vzali tuto informaci bez dalšího na vědomí.

SCHVÁLENÝ ROZPOČET OBCE LOUŇOVICE NA ROK 2026

PŘÍJMY

Daň z příjmu fyz.os. - záv.činn.	6 934 000,00 Kč
Daň z příjmu fyz.os. - OSVČ	536 000,00 Kč
Daň z příjmu fyz.os. - kapit.výnosy	1 535 000,00 Kč
Daň z příjmu -práv.osoby	10 558 000,00 Kč
Daň z příjmů PO za obce	300 000,00 Kč
DPH	20 324 000,00 Kč
Poplatky na odnětí pozemků	1 000,00 Kč
Poplatek psi	65 000,00 Kč
Poplatek z ubytovací kapacity	1 000,00 Kč
Popl. za užívání veř. prostr.	1 000,00 Kč
Poplatek odpad	2 665 000,00 Kč
Správní poplatky	20 000,00 Kč
Odvod z loterií	408 000,00 Kč
Daň z nemovitosti	2 600 000,00 Kč
Globální dotace (krajský úřad)	320 000,00 Kč
Dotace na volby do obecního zastupitelstva	32 500,00 Kč
Pachtovné	24 000,00 Kč
Knihovnické činnosti	7 000,00 Kč
Bytové hospodářství	450 000,00 Kč
Nebytové hospodářství	390 000,00 Kč
Pohřebnictví	20 000,00 Kč
Komunální služby a územní rozvoj	14 891 000,00 Kč
Zneškodňování odpadů	595 000,00 Kč
Činnost místní správy	41 000,00 Kč
Převody vlastním fondům	1 620 000,00 Kč
PŘÍJMY CELKEM	64 338 500,00 Kč
Zůstatky na BÚ a pokladně k 31.12.2025	18 109 337,81 Kč

VÝDAJE

Silnice	1 120 000,00 Kč
Chodníky, cyklostezka	10 510 000,00 Kč
Dopravní obslužnost (autobusové linky)	350 000,00 Kč
Pitná voda - investice	396 500,00 Kč

Kanalizace - investice	1 000 000,00 Kč
Mateřská škola	2 258 500,00 Kč
Základní školství	20 300 000,00 Kč
Divadelní činnost	5 000,00 Kč
Knihovnické činnosti	105 000,00 Kč
Ostatní záležitosti kultury	280 000,00 Kč
Příspěvek kostel Mukařov	5 000,00 Kč
Louňovický zpravodaj	140 000,00 Kč
Využití volného času dětí a mládeže	200 000,00 Kč
Ostatní zájmová činnost	500 000,00 Kč
Příspěvek hospic	50 000,00 Kč
Bytové hospodářství	1 602 100,00 Kč
Nebytové hospodářství	405 000,00 Kč
Veřejné osvětlení	995 000,00 Kč
Pohřebnictví	51 000,00 Kč
Územní plán	500 000,00 Kč
Územní rozvoj	1 500 000,00 Kč
Komunální služby a územní rozvoj	248 000,00 Kč
Nakládání s odpady	4 314 000,00 Kč
Příspěvek na ochranu přírody	10 000,00 Kč
Veřejná zeleň	516 000,00 Kč
Příspěvek Modré dveře	35 000,00 Kč
Dětská skupina - investice	10 000 000,00 Kč
Příspěvek pečovatelská služba	1 200,00 Kč
Příspěvek Linka bezpečí	7 500,00 Kč
Krizové řízení	110 000,00 Kč
Příspěvek hasiči Tehovec	40 000,00 Kč
Zastupitelstvo	2 147 000,00 Kč
Volby do zastupitelstva obce	32 500,00 Kč
Činnost místní správy	12 910 500,00 Kč
Bankovní poplatky	25 000,00 Kč
Ostatní finanční operace	560 000,00 Kč
VÝDAJE CELKEM	73 229 800,00 Kč

**Závěrečný účet obce Louňovice naleznete v kompletním znění
bezprostředně po jeho schválení
na úřední desce obce na webových stránkách
www.lounovice.cz/urad-2/uredni-deska/**

Při přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2025 podle §2 a §3 zákona č. 420/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

LOŠBATES SVAZKOVÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

V minulém čísle Zpravodaje jsme slíbili speciální vydání k otevření Svazkové základní školy LOŠBATES. Z mnoha různých důvodů se toto vydání nepodařilo vytvořit, tedy nám dovoluťte ještě alespoň krátké ohlédnutí za slavnostním otevřením naší svazkové školy, které bylo vskutku velkolepé.

Dne 10. 10. 2025, tedy po šesti týdnech ostrého provozu školy, došlo na její slavnostní otevření. Možná se ptáte, proč se škola „slavnostně“ neotvírala hned 1. září. Odpověď je jednoduchá. Vystavěli jsme školu na „zelené louce“, učitelé i žáci vstoupili do jejích útrob prvně právě v tento den a my jsme jim tento skvělý den nechtěli komplikovat. Všichni dostali šanci se s budovou seznámit, žáci měli čas nacvičit krásnou básničku, kterou později u příležitosti otevření přednesli a slavnostní otevření se tak neslo v krásném duchu.

V dopoledních hodinách se ve škole sešli všichni významní hosté, kteří měli v průběhu projektování a výstavby se školou co do činění. Pásku tak za účasti mnoha významných hostů společně přestřihávalo celkem 16 lidí:

Ing. Petr Valdman - ředitel Státního fondu životního prostředí ČR

Ing. Pavel Kaňka - vedoucí Oddělení reprodukce majetku organizačních složek státu, regionálního školství a NPO, MŠMT

Ing. Yveta Kurfürstová - ředitelka Odboru investic, MŠMT

Hubert Pelletier - autor projektu, Pelletier de Fontenay, Canada

Ing. Milan Oleriny - projektový manager

Ing. arch. Ondřej Píhrt - architekt projektu, SOA architekti

Ing. arch. Dalibor Dvořák - architekt projektu, SOA architekti

Ing. arch. Igor Kovačević, Ph. D. - architekt, organizátor architektonické soutěže pro DSO LOŠBATES

Ing. Josef Řehák - starosta obce Louňovice, předseda DSO LOŠBATES

Ing. Eva Poliačiková Šmoldasová - starostka obce Tehovec, místopředsdkyně DSO LOŠBATES

Mgr. Martina Vedralová - starostka obce Svojetice

Jozef Kučák - starosta obce Štíhlice

Ivana Dubská - bývalá starostka obce Svojetice, místopředsdkyně DSO LOŠBATES

PhDr. Václav Trojan, Ph.D. - ředitel svazkové základní školy LOŠBATES

Ing. Josef Kladiva - ředitel, PKS, a.s.

František Řičář - vedoucí projektu stavby, PKS a.s.

Ve 14,00 hodin se brány školy otevřely také široké veřejnosti. Zájem byl velký a školu za odpoledne navštívilo 1438 lidí z blízkého i vzdáleného okolí. Společně s dopolední skupinou jsme se dostali vysoko nad 1500 návštěvníků. Tak velký zájem lidí ze širokého okolí nás velice potěšil. Stejně jako pozitivní reakce návštěvníků.

11. února letošního roku proběhl již druhý zápis do ZŠ LOŠBATES. Přijato bylo 48 dětí, odklad dostalo 10 dětí a 5 dětí nebylo přijato.

Škola má za sebou osm měsíců fungování. O tom, jak se v ní učí a co všechno již žáci spolu s učiteli zažili, se rozepsal pan ředitel Trojan ve svém příspěvku dále.

Dovolili jsme si ještě se ohlédnout trochu zpět spolu s jedním z architektů Ing. Ondřejem Píhrt. Přejeme příjemné čtení a zachovejte naši Svazkové škole přízeň.

Text: Martina Malinová, foto: Viktor Machek

LOŠBATES: ŠKOLA, KTERÁ SE ZRODILA Z JEDNOHO TELEFONU A VELKÉHO ODHODLÁNÍ

Ondřej Píhrt (SOA architekti)

Kdybych měl říct, kdy pro mě LOŠBATES skutečně začal, nebylo by to ani vyhlášením soutěže, ani první schůzkou na úřadě. Začalo to jedním telefonátem.

Byl to asi týden před vyhlášením výsledků architektonické soutěže v roce 2018. Do soutěže jsme odevzdali vlastní parádní návrh a neskromně se těšili na výsledky. Zvednu telefon a na druhé straně se ozve angličtina s tím lehce nejistým tónem, který znáte, když volá někdo přes oceán: „Hello, we're from Canada... we won a competition for a school near Prague.“ Na chvíli jsem ztuhl. Začali jsme se vyptávat: kde to je, jak se to jmenuje, kdo to vypsál. A když mi popisovali zadání a místo, došlo mi, že to je přesně TA soutěž. V hlavě se mi v tu chvíli rozsvítilo jediné: „Tak to jsme asi nevyhráli MY.“ Bylo to vlastně vtipné i trochu surrealistické. Zklamání z neúspěchu se mísilo se vzrušením a zvědavostí, proč mi vlastně volá. Chtěli nás jako lokálního partnera, protože je zaujala naše čerstvá realizace základní školy Amos v Dolních Jirčanech.

O pár dní později se to potvrdilo: vítězem se stal ateliér Pelletier de Fontenay – montrealští, frankofonní Kanadáné s nečekaně civilním projevem a velkou chutí dotáhnout věci do reality. A pro mě tenhle telefonát byl první drobná ochutnávka toho, jak LOŠBATES bude fungovat: přímě, bez velkých okolků, s lidskou energií a s důrazem na to, aby se věci opravdu staly.

Čtyři obce, jedna škola, jeden společný bod.

Svazková škola je vždycky i politický a komunitní projekt – v tom nejlepším slova smyslu. Tady se spojily čtyři obce, protože bylo jasné, že kapacita místních škol přestává stačit a že „každý sám“ už to rozumně nevyřeší. Vznikla myšlenka: postavit školu v těžišti mikroregionu, na místě, odkud to děti budou mít dosažitelné a kde se škola může stát novým společným centrem.

Na LOŠBATES mám rád právě tohle: není to izolovaný objekt za plotem. Od začátku se uvažuje tak, aby škola byla živá i mimo vyučování – aby se tu mohly odehrávat komu-

nitní a společenské akce, sport, kroužky, setkávání. Samozřejmě při zachování bezpečného školního provozu.

Koncept, který měl sílu – a potřeboval přeložit do reality.

Kanadáné přišli s konceptem, který byl krásně čitelný: nízká, dvoupodlažní, horizontální budova u lesa, organizovaná kolem velkého centrálního dvora – zhruba 50 × 50 metrů – takového vnitřního světa školy. Říkám tomu „klášterní uspořádání“, protože to má podobnou logiku: dům, který objímá chráněný střed, a kolem něj se odehrává každodenní život. Ten dvůr není dekorace – je to srdce, orientační bod a venkovní učebna zároveň. A hlavně: příroda tu není „někde za školou“. Je vtahovaná dovnitř.

Jenže každá soutěžní studie je – a má být – trochu ideální. Návrh měl výborný řád, atmosféru i myšlenku, ale bylo jasné, že některé věci bude potřeba dopracovat, zrealizovat, zpřesnit. Typicky: proporce a hloubky učeben, šířky prostor, návaznosti provozů, standardy, které si v českém prostředí prostě musíme pohlídat. A tady začala naše role.

SOA architekti se stali českým partnerským týmem, který tenhle silný koncept překládal do podoby, která projde povolováním, rozpočtem, koordinací profesí – a hlavně do podoby, která bude fungovat dětem, učitelům i provozu.

Spolupráce přes oceán: hodně pokory a hodně radosti.

Na spolupráci s kanadskými architekty mě bavilo několik věcí. Za prvé: jsou to lidé v našem věku, malé až střední studio, žádná korporátní mašinérie. A za druhé: opravdu stáli o to, aby se jejich návrh realizoval. Pro ně to nebyla „další soutěžní studie do šuplíku“. Naopak – realizace v Evropě pro ně znamenala obrovskou zkušenost i profesní posun.

V praxi to znamenalo spoustu konzultací, výměny výkresů, debat nad provozem i detaily, dlouhé hovory, kde se řeší věci, které na vizualizaci nevypadají dramaticky, ale ve skutečnosti rozhodují: jak se děti ve škole pohybují, kde se kumulují špičky, jak se chová prostor o přestávce, jak se dá učit mimo třídu, jak pracuje světlo, kde je potřeba ticho a kde naopak může být „školní šum“.

Byla to úzká spolupráce – v dobrém slova smyslu. My jsme přinášeli znalost místního prostředí, norem a povolování; oni drželi koncept a kvalitu prostoru. A když to funguje, vznikne něco, co bych sám nazval „společným autorským dílem“: není to kompromis, ale syntéza.

A ano – občas přijeli i osobně. Vidět, jak se autor návrhu přijede podívat na rozestavěný dům, je vždycky sympatické. Je v tom taková dětská radost i profesní zodpovědnost: „Tohle není jen čára na papíře.“

Povolování: maraton, který se běží potichu.

Příprava školy probíhala od uzavření smlouvy v roce 2019 až do konce roku 2023. A velká část té doby nebyla o architektuře v romantickém smyslu – byla o povolování. Kdo to zná, ví: velké veřejné stavby znamenají množství dotčených orgánů, připomínek, koordinací, někdy i změn legislativy nebo výkladů. Často nejde o to, že by „někdo nechtěl“. Spíš se to celé skládá pomalu, protože systém je tak nastavený. U LOŠBATES jsem si znovu uvědomil, že povolování není sprint, ale maraton. A že dobrý projekt musí mít trpělivost. Přitom zároveň nesmí ztratit energii a kvalitu. To je možná nejtěžší disciplína: držet laťku i ve chvíli, kdy se zdánlivě nic „neviditelného“ neděje.

Stavba: březen 2024 a najednou je všechno skutečné.

Když se v březnu 2024 poprvé rozjela stavba, atmosféra se změnila. Najednou už neřešíte jen výkresy a razítka, ale reálný prostor. Vidíte, jak se dvůr opravdu otevírá, jak se prosklené komunikační jádro „staví do světla“, jak se horizontální hmota skládá do krajiny.

Cíl je jasný: září 2025 a první školní rok. Tenhle termín má u škol zvláštní váhu – 1. září je zkrátka datum, které se nepτά, jestli jste hotoví. A právě proto se v posledních měsících připrav i stavby všechno zpřesňuje, ladí, kontroluje.

Learning landscape: chodba, která učí.

Jedna z věcí, na které jsem u LOŠBATES nejvíc pyšný, je práce s komunikačními prostory. Chodby tu nejsou „trubky“ mezi třídami. Jsou to prostory, které se dají používat. Ve čtyřech místech jsou vybavené posuvnými a otočnými stěnami, takže se umí přirozeně proměnit: jednou je to rozšířená učebna, jindy tiché zákoutí pro práci ve dvojici, jindy místo, kde se potká celý ročník.

Říkáme tomu learning landscape – krajina učení. Zní to jako slogan, ale ve skutečnosti je to přesný popis: škola není jen soubor tříd, ale systém různých „teplých“ míst. Místa na soustředění, místa na spolupráci, místa na pohyb i na oddech. A když k tomu přidáte volný mobiliář, který se dá snadno přestavět, učitelé dostanou do rukou multifunkční prostorový nástroj k vytvoření rozmanitého a podnětného prostředí pro moderní výuku, která má šanci děti zaujmout – a tím dát nový impuls i jejich vlastní práci. Není to jen chodba a třídy. Je to nástroj. Ne hotové dogma, ale možnost.

Vnitřní ulice do dvora: hranice mezi venkem a vnitřkem mizí.

Celé komunikační jádro je orientované do dvora a je výrazně prosklené. Vzniká přechodová zóna, kde se stírá hranice mezi interiérem a exteriérem. A přesně tohle považuju za jednu z hlavních kvalit: děti nejsou zavřené v „tunelu“. Škola dýchá. Vidíte ven, vidíte do dvora, cítíte počasí, světlo,

roční dobu.

Učebny jsou orientované směrem ven, zatímco vnitřní „ulice“ školy žije do dvora. Dává to logiku: třídy mají klidnější kontakt s okolím, komunikační prostor se orientuje do chráněného středu.

Komunitní dům, ale bezpečná škola.

LOŠBATES má být otevřená navenek – a zároveň bezpečná uvnitř. To není rozpor, když se to správně navrhne. Některé funkce jsou přístupné samostatně: venkovní sportoviště a ovál, tělocvična se samostatným vstupem z exteriéru, dvoupodlažní jídelna, která může fungovat i jako komunitní prostor. Tohle je přesně model, který dává svazkovým školám smysl: budova slouží regionu a není „mrtvá“ odpoledne a o víkendech.

A k tomu patří i praktické věci, které mám rád: rozsáhlé parkování pro kola, promyšlená cesta dětí do školy (pěšky, na kole, autobusem), důraz na to, aby škola podporovala zdravý pohyb přirozeně, nejen „na tělocviku“.

Program a kapacity: škola pro 540 dětí a ZUŠ pod jednou střechou.

Kapacita LOŠBATES je 540 dětí, organizovaných jako 2 × 9 tříd (pro první i druhý stupeň). Součástí objektu je také pobočka ZUŠ Říčany – se zázemím pro individuální výuku, výtvarný ateliér, taneční a hudební sál. Mám rád, když se takové funkce potkají v jednom domě: škola pak není jen „od devíti do tří“, ale kulturní a vzdělávací uzel.

Důležitá je i spolupráce s Českým paralympijským výborem – bezbariérovost tu není „splněná povinnost“, ale reálná ambice, aby se prostory daly používat plnohodnotně a aby škola byla přirozeně inkluzivní.

Udržitelnost: zelené střechy, voda, fotovoltaika – a hlavně zdravé prostředí.

Udržitelnost u školy nevnímám jako soubor „technologií do kolonky“. Je to otázka dlouhodobého provozu a zdravého vnitřního prostředí. LOŠBATES pracuje se zelenými střechami, hospodařením s dešťovou vodou a fotovoltaikou. Pro mě je ale stejně důležité to „neviditelné“: světlo, vzduch, tepelný komfort, akustika. Všechno, co v součtu rozhodne, jestli se ve škole dobře učí.

Co mi LOŠBATES připomněl.

Když se mě někdo zeptá, co je na LOŠBATES nejdůležitější, odpovím: že to není jen stavba. Je to dohoda. Dohoda obcí, že chtějí společnou budoucnost. Dohoda architektů napříč oceánem, že se budou poslouchat a držet kvalitu. A dohoda, že škola nemá být krabice, ale prostředí.

A někdy si u toho vzpomenu na ten první telefonát. Na to překvapení, na krátké ticho, na tu myšlenku „tak to jsme asi nevyhráli“. A pak na to, jak se z jedné věty z Kanady stal projekt, který dnes už stojí u lesa a po dvoře běhají děti.

Text: Ing. Arch. Ondřej Píhrt

ŠKOLNÍ OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍMI MĚSÍCI

Opravdu to jsou pouhé dva roky od položení základního kamene naší školy? Na jedné straně utekly jako pára nad hrncem, na druhé straně byly naplněny činnostmi do té míry, že se tomu nechce věřit. Úprava staveniště, kopání základů ve skále, hrubá stavba, střídání desítek stavebních profesí, dokončování prací, zápis školy do školského rejstříku, kolaudace, první ostrý požární poplach. Ale také vytváření koncepce školy, hodnotového rámce, výběr ředitele, sestavování týmu pedagogů i nepedagogů, vtahování veřejnosti, první zápis dětí k povinné školní docházce, otevření školy, Den otevřených dveří a 1600 hostů, první zážitky 51 pracovníků a 350 žáků. Pouhý výčet událostí, jednání a materiálů by naplnil celé číslo našel zpravodaje. Dnes skutečně víme, že dřívější sny, plány a neuvěřitelné vize se daří naplňovat a škola bude mít za sebou za několik týdnů první rok poctivé autentické práce, první rok spolupráce s rodiči a okolím, první rok výuky. Mnohé věci se dnes zdají tak samozřejmé, že je mnozí berou, jako by zde byly odjakživa a přišly na svět jen tak mimochodem.

Vraťme se ale o pár měsíců zpátky a vychutnejme si, co se všechno povedlo.

Před dvěma lety se koplo do země. Najednou bylo vidět, že se něco skutečně děje, obrovská nákladní auta převážející hlinu byla prvním symbolem, že to všechno opravdu začíná. Vzpomínám na první setkání s veřejností U Huberta, kdy se míchalo nadšení a optimismus s nedůvěrou, pochybnostmi a úvahami, zdali se to všechno podaří. Přitom v té stejné době kvasilo tolik věcí nezbytných proto, aby se nejen stavba, ale hlavně naplnění jejího smyslu být kulturním a vzdělávacím centrem svazkových obcí stalo skutečností.

Nechejte ve svých hlavách naplno rozeznít slovo škola. Co všechno se skrývá v jednom zdánlivě obyčejném pojmu, jak nás po celý život ovlivňuje, ať si to chceme nebo ne, chceme uvědomit a připustit. Budova, místo setkávání, kulturní střed obcí, komunitní prostor. Také místo prvních kamarádství, dětských lásek, místo prvních pravidel, po-

vinností a úkolů. Ukotvující prvek, bez něhož se společnost nemůže obejít, bohužel mnohokrát kritizovaný a označovaný za zbytečný. Přitom je tomu přesně naopak. Je to vidět zejména v současné době, kdy škola je jedním z posledních jistých míst nejisté společnosti.

Zpátky k naší škole. Název LOŠBATES vznikl spojením prvních písmen jmen svazkových obcí. O tato písmena se ovšem začalo opírat mnohem více věcí, když jsme začali vytvářet první rámec hodnot, když se z pověstné mlhoviny začala vynořovat naše představa absolventa školy, jeho cesty vzděláním a životem. Laskavost, otevřenost, škola, bezpečí, autenticita, tvořivost, empatie, společenství – základní rámec, který jsme začali vytvářet.

Dobrá škola potřebuje silnou vizi, aby uměla přesvědčit a získat lidi. Zmíněných 51 pracovníků dnes tvořících spolupracující tým nespadol z nebe a nezačal pracovat sám od sebe. Je opravdu neuvěřitelné, že v době nedostatku mnoha profesí počínaje učiteli konče kvalitními řemeslníky má škola kvalitní učitelky a učitele, výjimečné zástupce pro I. a II. stupeň, školní psycholožku, speciální pedagožku, výchovného poradce, sociálního pedagoga, asistentku pedagoga a vychovatelky. Mnozí dojíždějí z poměrně velké vzdálenosti, protože myšlenka LOŠBATESu zkrátka věří.

K tomu neuvěřitelnou partu školní jídelny i provozní zázemí od sekretariátu přes školníka po uklízečky. Musela to být zajímavá vize školy a její komunikace, která všechny tyto lidi oslovila a přesvědčila v době, kdy existovala jenom na papíře a stavba ještě nebyla dokončena. Přitom nároky dané vytvářením školy na zelené louce převyšují požadavky na zavedených školách. Pro náš tým je samozřejmostí, že se ve škole scházíme o vedlejších prázdninách, diskutujeme o našem vzdělávacím programu a společně se učíme. Nakonec na tuto cestu jsme vykročili několik týdnů před otevřením školy, vznikající tým začal pracovat již v dubnu 2025 a pokračoval během letních prázdnin. O to více je třeba jeho členy podporovat a vytvářet mu podmínky pro jeho poctivou práci.

Již nyní plánujeme příští školní rok, promyšlíme volitelné předměty na druhém stupni, připravujeme rozšíření týmu vzhledem k příchodu dalších šesti desítek dětí do budoucích prvních tříd.

Připomeňme základní kameny, na nichž jsme začali program naší školy stavět. **První základní kámen** školu pevně ukotví do konkrétního regionu, který je prvním důležitým místem pro kultivaci a rozvoj žáků i budování a posilování vztahu k místu jejich života. Ve škole se budou setkávat žáci z nejbližšího okolí školy, proto je akcentováno terito-

riální hledisko posilující příslušnost k obcím svazku. **Druhým základním kamenem** jsou srozumitelně formulované základní myšlenky, principy, zásady a pravidla provázející žáky na cestě za poznáváním světa v období docházky do základní školy. Škola bude vytvářet kultivovaný kontext kvalitního autentického vzdělávání. **Třetím základním kamenem** je společenství podporujících lidí. Jednak všech zaměstnanců, kteří sdílejí společně definovanou vizi základní školy a svou prací maximálně přispívají k jejímu naplňování, a dále komunikujících spolupracujících rodičů, podporujících zřizovatelů i ostatních lidí z jednotlivých obcí svazku. Komunita lidí, kterým na sobě vzájemně záleží, vědí o sobě a znají svoje potřeby.

Na dosažených kompetencích a získaných základech vzdělávání, které žák rozvíjí v základní škole, bude stavět svoje celoživotní vzdělávání, rozvoj a kvalitu dalšího života. Naše žáky budeme směřovat k pozitivnímu a aktivnímu vztahu k místu jejich života, k rozvoji vztahu k lidem, významu poznání a učení. Pedagogické působení bude vycházet z formativního přístupu k učení žáků a z principů autentické pedagogiky: (princip jednoduchosti, autenticity, vzájemné důvěry, silného stromu, společného vítězství, nepodmíněné spolupráce, tolerance a důstojnosti, ozvěny a zrcadlení, přiměřenosti).

Velikou výzvou pro tým školy byla skutečnost, že k nám přišli žáci z 35 různých základních škol různé velikosti, kvality, filozofie i způsobu práce. Rozdíly mezi žáky byly a dosud jsou neuvěřitelné, a to nejen ve znalostech, ale v postojích, učebních návycích, přístupu ke škole i životu jako takovém. Není divu, že řada aktivit našeho prvního školního roku byla zacílena na vytvoření třídních kolektivů a vtažení všech žáků i jejich rodičů do hry.

Často jsem dotazován, jak se nám ve škole učí. Vždy odpovídám, že skvěle. Máme k dispozici takový školní areál, že pouhé prohlížení prostor školy přináší plno pedagogických nápadů a ukazuje, jak se dá moderně učit. Vezměme to jedno po druhém. Areál školy zaujme od první chvíle. Čtyři pavilony školy vytváří koncept lesního kláštera, který dokáže využít blízkost lesa a vůbec celý velkolepý prostor i s venkovními hřišti a zelení. Všechny prostory jsou velmi světlé, což umožňují obrovská okna a dokonce světlovody v některých místnostech.

Vybavení tříd nabízí ohromnou variabilitu. Jsou vybaveny mobilním nábytkem, z jednotlivých žakovských stolečků během chvilky sestavíte téměř cokoli – kruh umožňující diskuzi i oční kontakt, hnízda pro skupinovou práci, klasické divadelní uspořádání. Každý žák má svůj prostor na ukládání pomůcek, z běžných tabulí zavěšených na hliníkových lištách se může stát deska, okolo které se shromáždí

skupina žáků a bude u ní diskutovat, malovat na ni, chystat svůj projekt. Tyto tabule máme po škole v mnoha různých variantách – bílá tabule pro psaní popisovačem, černá na malování (barevnou) křídou, tabule s notovou osnovou, čtvercovou sítí, kobercem na zapichování kreseb. Lišty jsou umístěny i na chodbách a tyto nástěnky mohou vytvořit jakousi variabilní výstavní plochu. V každé třídě jsou obrovské interaktivní tabule s okamžitým přístupem na internet a velice kvalitním ozvučením.

Zajímavé jsou chodby svojí velikostí přesahující rozměry tříd. V několika místech jsou umístěny otočné stěny, jejichž otáčením je možno sestavit malou či větší učebnu nebo vytvořit intimní prostor pro práci malých skupin. Architekti vždy uvažovali o sousedních třídách a prostoru na chodbě jako o sdíleném velkém prostoru, který bude využíván větší skupinou

dětí z několika tříd naráz a umožní neskutečné pedagogické inovace. Nezastírám, že se s tímto prostorem sžíváme a učíme se využívat všechny možnosti, které tento neobvyklý a nadčasový koncept školních budov přináší.

Kromě tříd a chodeb máme nádherný prostor školní jídelny. Jeho primární využití je jasné a stravujeme se v jídelně téměř všichni. V době psaní článku jsme vyhodnotili proběhlou anketu mezi žáky i jejich rodiči a s potěšením uvedu, že 82 % žáků a 86 % rodičů je spokojeno se službami jídelny i skladbou jídelníčku.

„Jste velmi milé a chováte se velmi příjemně. Jsem ráda za to, že vás máme. Dobře nám tady vaříte. Máte skvělá jídla a jste moc hodné. Jste super kuchařky. Díky vám neumřeme hladem“ – autentické vzkazy našich žáků do jídelny.

Kolik lidí již mi řeklo, že nám jídelnu závidí nejen jako prostor, ale také pro skupinu optimistických lidí, pro které není nic problém. Dětem i dospělým chutná a pracovní-

ce jídelny umějí pomoci i při odpoledních a víkendových akcích, připomenu třeba společnou večeři během nedávné Noci s Andersenem.

Celý prostor jídelny je budován jako multifunkční sál, který můžeme přepažit na dvě části a využít v malé či velké variantě. V tomto sále máme umístěn klavír a je logické, že bude využíván jako koncertní sál, jako přednáškové místo, jako prostor pro promítání či scénické divadlo.

Nelze zapomenout na odborné učebny. Řekněte, ve které škole najdete badatelnu, Svět vědy, ateliér, výtvarný prostor s keramickou pecí, kompletně vybavenou cvičnou kuchyni, školní dílny, stejně jako IT učebnu s plánovanou 3D tiskárnou a virtuální realitou.

Chloubou školy se stává školní knihovna. Je místem vzdělávání, místem čtení, místem kultury, místem besed o knihách, v budoucnu místem přednášek i malých koncertů. Jako původní češtinář jsem fascinován, kolik našich žáků dokáže kniha zaujmout, kolik z nich už jich vzalo knihu do ruky a kolik jich chápe, že bez čtení to v životě zkrátka nepůjde, že kniha k naší kultuře neodbytně patří, že kniha není nic zastaralého. Podařilo se nám s pomocí dobrých lidí začít knihovnu vybavovat zajímavými knihami a vytváříme systém, který umožní jednak využívání během dne, jednak půjčování knížek domů.

Ze všech chodeb je vidět do atria školy, naše žáky je zde možno potkat samozřejmě o přestávkách, ale také během vyučování či v odpoledním čase školní družiny.

Máme se čím chlubit a jsme hrdi na to, kolik větších akcí jsme společně uspořádali a prožili od začátku školního roku. Akcí, které využily nejen prostory jednotlivých tříd, ale bez přehánění celý školní areál. Jen krátký výčet – Halloween, Pyžamový den, společné zdobení vánočního stromku a pravidelné společné zpívání v adventním čase, Mikuláš, Týden pro wellbeing, Masopust, Noc s Andersenem, Den Země, Den vody. Mnohé akce jsme prožili společně s rodiči našich žáků – Vánoční jarmark, tripartitní setkání, třídnická setkání, tříkrálový běh, velikonoční

tvůrčí dílny, kavárny pro rodiče, na jaře plánujeme velký koncert ZUŠ a samozřejmě závěrečné vítání léta, což bude velké překvapení.

V tomto výčtu nejsou obsaženy akce jednotlivých tříd. Každodenní interakce nejen uvnitř tříd, akce celých ročníků, ale také akce spojující větší množství žáků. Připomenu třeba patronát osmáků nad prvňáčky nebo činnost školního parlamentu.

Prostory školy umíme využít i mimo výuku. Celé jedno patro budovy D pronajímáme Základní umělecké škole v Říčanech, je to pro nás zároveň velká výhoda. Jednak naši žáci nemusí nikam cestovat za výukou klavíru, harfy, kytary a dalších nástrojů, jednak se rozvíjí zajímavá spolupráce mezi našimi školami. V budově D se také nachází velká sportovní hala, kterou již nyní využívá řada sportovních klubů pro svoje aktivity, pronajímáme také venkovní hřiště, ovál a umělou plochu. V prostorách školy se také rozjela řada kroužků a na příští rok máme mnohem větší plány týkající se školní družiny, cvičné kuchyně, dílen, ateliéru, zkrátka celé školy.

LOŠBATES se stává zajímavou inspirací pro další zřizovatele, základní i mateřské školy, vzdělavatele, zkrátka zájemce o kvalitní vzdělávání. Poměrně často si návštěvu domluví skupina starostů a radních pro vzdělávání, celé týmy škol, kontakty již máme na okolní muzea, pracoviště univerzit i firem.

Jsem přesvědčen, za naše svazková základní škola LOŠBATES se vydala správným směrem. Během uplynulých měsíců ukázala, že vize být kulturním a vzdělávacím centrem spojujícím nejen naše svazkové obce nebyla jenom prázdná slova a nesplnitelné sny. Naše škola žije bez přehánění od rána do večera, umíme využít i víkendy, máme plány na prázdniny v podobě letních škol, seminářů a dalších aktivit. Mnohé se učíme za pochodu a prošlapáváme vlastní cestu.

Svůj text chci zakončit poděkováním. Od našich zřizovatelů jsme v podobě školy dostali dárek, který nemá v naší republice obdoby. Podařil se jim husarský kousek a jejich vstřícný přístup cítíme každý den. Je příjemné pracovat s lidmi, kteří chtějí pomáhat a dokáží ocenit význam školy pro všechny obce. Moc si toho vážím.

Text: Václav Trojan, foto: archiv ZŠ LOŠBATES

MATEŘSKÁ ŠKOLA LOUŇOVICE

náš nový kamarád Dubínek

Již delší dobu se v oblasti školství připravovala revize Rámcových vzdělávacích programů, která se týkala i předškolního vzdělávání. Revize nám přinesla zjednodušený, přehledný dokument s jednoduchou strukturou, na jehož základě jsme v loňském roce zpracovali nový Školní vzdělávací program s názvem Čas hraní, snění a poznávání se skřítkem Dubínkem. Podle něho probíhá od 1. září 2025 výchovně vzdělávací práce na naší MŠ.

Proč se skřítkem Dubínkem? Školní program by měl být „ušitý“ přímo na míru školce. Proč by to nemohl být skřítek a proč ne Dubínek, když na pozemku mateřské školy roste mnoholetý majestátní dub?

A tak se začátkem školního roku 2025 – 26 přistěhoval do našeho školkového lesíka nový kamarád. Jeho domovem je příroda, jeho obydlím je rozložitý dub a jeho kamarádi jsou děti z naší školky. S malým roztomilým dubovým skřítkem Dubínkem prožívají od té doby chlupci a děvčata různá dobrodružství a zajímavé chvíle, seznamují ho s lidskou společností, oslavují tradice a významné dny, poznávají s ním svět, přírodu... Někdy je s námi ve školce, jindy je ve svém dubu, odkud děti pozoruje. Jsou např. při Puntíkovém dni, kdy si děti ze Želviček povídaly o tom, že každý člověk je jedinečný - svým vzhledem, schopnostmi, povahou i tím, že někdo může být nemocný nebo může potřebovat pomoc. Také o tom, že rozdílnost mezi lidmi není překážkou, ale obohacením. Potom si děvčata a chlupci vyráběli, malovali a hráli různé hry – s puntíky.

Při environmentálním programu Když pes pomáhá navštívily naši MŠ členky Nadačního fondu Mathilda s vodícími pejsky. Děti se seznámily s tím, jak pes pomáhá lidem s těžkým zrakovým postižením. Začátkem října jsme nezapomněli na Dubínkovo obydlí – dub jsme mu u příležitosti svátku stromů ozdobili předměty z přírodnin, které vyrobily děti doma se svými rodiči. Skřítek jim za odměnu ve své pohádce vysvětlil, proč jsou stromy vlastně kouzelníci - i když na podzim shazují listy a připravují se na zimu, nikdy nezapomínají na svou největší práci – dávat lidem kyslík.

I v dalších pohádkách Dubínek děti seznamuje se zákonitostmi přírody a ony jeho zase s oslavami tradic a významných dnů v lidské společnosti. Svátek zvířat jsme s Dubínkem oslavili Zvířátkovým karnevalem a sportovním dopolednem s názvem Cvičíme se zvířátky. Zároveň jsme tím zahájili projekt Sokola Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky. Nezapomněli jsme na čas svatomartinský, užili jsme si adventní období, dobu předvánoční a na začátku nového kalendářního roku nás čekala tradice tří králů.

Mladší děti se seznamovaly s rozmanitými lidskými činnostmi, profesemi a významem lidské práce. Dubový skřítek je často pozoroval a byl překvapený, jak jsou šikovné. Jednoho dne začátkem února Dubínek zmizel. Starším dětem však nezapomněl poslat další pohádku, která pojednávala o jeho návštěvě v polární krajině. A tak jsme se

postupně seznamovali se životem na severním a jižním pólu, s obyvateli a zvířaty, podnebím,... Procvičovali jsme zrakové vnímání, logické myšlení, jemnou i hrubou motoriku, předmatematické dovednosti i předčtenářskou gramotnost, umět se domluvit a spolupracovat. Děti si postavily svojí polární krajinu, zachraňovaly medvídky z ledu, stavěly iglú,... Když už jsme si mysleli, že Dubínek po dlouhé cestě přijde mezi nás, poslal nám pohádku o tom, jak sportuje na zimních olympijských hrách a odjel do Itálie. Vzpomínali jsme na něho a o olympijských hrách jsme si povídali. Samozřejmě jsme si některé disciplíny vyzkoušeli.

Nakonec se nám Dubínek po svém cestování vrátil zpět. Celý unavený se po krátkém setkání s dětmi uchýlil do svého obydlí v dubu. Nevylákali jsme ho ani koncem března na podvečerní akci Večer s Andersenem - pojdte s námi do pohádky, kdy na starší děti čekaly nadpřirozené bytosti, plnění zábavných pohádkových úkolů a povídání o pohádkáři H. Ch. Andersenovi. Ale nebojíme se, že na nás skřítek zapomněl... Určitě ho teplé sluneční paprsky brzy vylákají z dubu ven. Čekají nás další zajímavé činnosti, oslavy, bádání, kulinařské činnosti, výlety apod., které si Dubínek určitě nenechá ujít. Děkuji všem, bez kterých by se nedařilo uskutečnit všechny akce, oslavy, zajímavé aktivity a v první řadě výchovně vzdělávací práce s dětmi – obětavému kolektivu pracovníků mateřské školy, všem zaměstnancům OÚ Louňovice, rodičům, ZŠ LOŠBATES za milé přijetí našich předškoláků na návštěvě v 1. třídách, panu V. Machkovi za fotografování akce Večer s Andersenem a Kateřině Machkové za pomoc na této akci.

Přeji všem Louňovákům příjemné a pohodové jarní dny.

Text a foto: Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

ANEB CO SE UDÁLO OD POSLEDNÍHO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET,
KTEŘÍ V OBDOBÍ OD POSLEDNÍHO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE
OSLAVILI KULATINY A PŮLKULATINY, A SAMOZŘEJMĚ
TAKÉ ÚPLNĚ VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

ŘÍJEN

- * Eva Amlerová, Josef Sekyra, Jiří Pospíšil, František Bulín, Hana Holoubková, Ludmila Malotová, Danuše Znamenáčková

LISTOPAD

- * Ludmila Svobodová, Vilém Růžička, Josef Pátek, Jiří Šedivý, František Šinogl, Marie Boudová, Lucie Swaczynová, Jaroslava Tomková

PROSINEC

- * Jaroslav Povejšil, Naděžda Hrdličková, Jan Müller, Zdeněk Berka, Jiří Rypka, Jarmila Navrátilová, Jan Bouda, Dagmar Bálková, Petr Oubrecht

LEDEN

- * Renáta Podhorská, Jiří Novák, Blanka Králíková, Anna Mrázková Holingerová, Bohumír Velechovský

ÚNOR

- * Oldřich Adel, Josef Malota, Zdeněk Drátovský, Marcela Květoňová, Vladimíra Hanusová, Jiří Mejsnar, František Pajer, Marie Peterková, Vasil Gešev, Magdalena Bulínová, Oldřich Krulík, Marcela Hájková

BŘEZEN

- * Galina Wendlová, Josef Dražil, Jiří Kunt, Lubor Musil, Libuše Škorpilová, Michal Kodejš, Eman Král

A VĚNUJME TAKÉ TICHOU VZPOMÍNKU TĚM,
KTEŘÍ NÁS V MINULÉM ROCE OPUSTILI:

- † Jan Dolínek, Eliška Havelková, Marie Patáková, Miroslava Hodová, Pavel Čadil, Bedřich Bürger, Miroslav Daneš, Richard Kavalier, Rudolf Eisenhammer, Zdeňka Hradilová

BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI

tradiční závod v kulisách podzimního lesa

V sobotu 18. října se uskutečnil již 18. ročník Běhu Voděradskými bučinami. Závod tak symbolicky dosáhl plnoletosti, aniž by jakkoli ztratil svou nevinnost a kouzlo. Tradiční akce, pořádaná oddílem orientačního běhu Moravan Louňovice, opět potvrdila své pevné místo v místním sportovním kalendáři i mezi běžci, kteří se do Louňovic pravidelně vrací.

Start i cíl závodu byly tradičně situovány za hřištěm TJ Slavia Louňovice, které poskytlo zázemí pro závodníky i doprovod. Pravidelný podzimní termín i letos přinesl typickou atmosféru Voděradských bučin – barevné listí, klid lesa a příjemné běžecké podmínky.

Trať o délce deset mil vedla osvědčenou trasou srdcem Voděradských bučin, nabídla pestrý profil a prověřila připravenost všech účastníků, přičemž hlavním zážitkem zůstává jedinečné přírodní prostředí této lokality.

Závod si i letos zachoval svůj otevřený a komunitní charakter – vedle sportovního výkonu zůstává důležitým prvkem také setkání místních i přespolních běžců a přátel.

Ještě před samotným startem vyrazil zakladatel a emeritní ředitel závodu, Bohouš Paleček, se spřem zkontrolovat značení trati, aby měli všichni závodníci jistotu správného vedení po celé trase. Samotné značení pak opět neslo dokonalý rukopis Lucky Bartůňkové, která odvedla jako každoročně výbornou práci. I přesto první v cíli zabloudil...

Na trati nechyběla tradiční občerstvovací stanice v Černých Voděradech, kde si závodníci mohli doplnit energii a krátce si odpočinout před druhou polovinou závodu.

Výsledky 18. ročníku

V mužské kategorii zvítězil Josef Táborský (SK Babice) v čase 1:05:51, těsně následovaný zabloudilým Petrem Šnáblem (Děkanka group) v čase 1:05:52. Třetí místo obsadil Zdeněk Beck (Jevany) časem 1:10:40.

V ženské kategorii zvítězila Jana Šnábllová (Děkanka group) v čase 1:14:29. Druhá doběhla Kateřina Pospíšilová (Hostýn Trail) v čase 1:15:12 a třetí místo obsadila Bára Stehlíková (RBZ Praha) v čase 1:24:53.

Za zmínku stojí i další kvalitní výkony napříč startovním polem, které potvrzují stabilní sportovní úroveň závodu.

Z pohledu pořadatelů panovala velmi příjemná atmosféra a věříme, že si závod všichni účastníci užili. Poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se na organizaci podíleli, stejně jako obci Louňovice za podporu celé akce.

Těšíme se na setkání při dalším ročníku tohoto tradičního běhu – a kdo ví, třeba zase o pár účastníků víc z řad domácích.

Text: Honza Šunka a Viktor Machek,

foto: Viktor Machek

Podívejte se i zde

FÁBORKOVÝ POCHOD

Strašidelný les aneb zachraň princeznu

Záříjové sobotní odpoledne 27. 9. se od 14 hodin na louce za fotbalovým hřištěm konal tradiční Fáborkový pochod pořádaný Mazlíky a OÚ Louňovice, tentokrát na téma Piráti z Karibiku. Mazlíci přichystali příjemné zázemí s občerstvením a obec buřtíky na opékání a další odměny.

Děti se po příchodu zaregistrovaly v hlavním stanu a získaly mapu k pokladu. Dříve, než vyrazily na cestu plnou dobrodružství a úkolů, vyrobily si pirátské klobouky, jak se na správné piráty patří. První úkol čekal ještě na louce. Z děla (tradiční obří prak) musely děti pro získání aztécké mince trefit nepřátelskou loď. Pak po

vytyčených fáborkách, a samozřejmě podle mapy, postupovaly děti po jednotlivých stanovištích, které si zde stručně zrekapitulujeme. Na druhém stanovišti musely poznávat mořské tvory, na dalším šplhat po provazovém žebříku, dále skládaly roztrhanou mapu, přecházely po laně z loď do loď a na posledním, šestém stanovišti, si zachytaly ryby.

Pokud děti všechny úkoly splnily, získaly šest samolepek aztéckých mincí do mapy a nakonec i „opravdové mince“ plastové i čokoládové. K tomu samozřejmě diplom, cukrovou vatu a další drobnosti. Na závěr si s rodiči či prarodiči opekly buřtíky a pohrály si ještě s kamarády.

Bylo to opravdu příjemně strávené odpoledne, účast byla okolo 60 dětí a počasí se vydařilo. Co víc si přát. Děkujeme všem za účast a doufáme, že jste si odpoledne s námi užili a budeme se těšit na viděnou na příštím louňovickém „Fáborkáči“.

Za Mazlíky Dagmar Škrlantová, foto: Julie Musilová

HALLOWEENSKÉ SETKÁNÍ V LOUŇOVICÍCH

Aneb strašidla dala do toho všechno...

Kamenický skanzen v Louňovicích se 1. listopadu proměnil v místo, kde se duchové potkávají se sousedy a hrůza chutná překvapivě dobře. Halloweenové setkání, které se v Louňovicích stalo milou tradicí, posunulo laťku výzdoby i zábavy o pořádný kus výš.

Ze stromů se houpali obří duchové, uprostřed areálu pak v klidu trůnil umrlec – nehybný a ledový. Svíčky rozmístěné po celém prostoru a záhadné „hlavy“ uzavřené ve sklenicích, dotvářely atmosféru, která se nedá popsat jinak než: podařilo se.

Soutěž o nejlepší sousedský dýňový pokrm je srdcem každého louňovického Halloweenu a letos tomu nebylo jinak. Sladké, slané, pečené, vařené – stůl se prohýbal pod tíhou nápadů, které dokáží vzniknout, když se do toho sousedé opravdu pustí. Hlasování bylo těžké, chuťové zážitky nezapomenutelné.

Strašidelné pochoutky připravené Louňoholkami nech-

běly ani letos – krvavé prsty, vypadlé oči, pavouci z listového těsta a dýňové speciality všeho druhu se postaraly o to, aby halloweenová atmosféra prostoupila i talíř.

Odpoledne nabídlo dost prostoru pro tvoření. U vyřezávání dýní se vystřídali malí i velcí a každá hotová dýně byla svým způsobem originál. Děti si vyrobily lucerničky, které se jim pak náramně hodily – za tmy totiž přišel čas na stez-

ku odvahy, kde na odvážné čekali svítilí duchové, dýně a zelená strašidla schovaná ve tmě. Louňovické Halloweenské setkání je důkazem, že podzimní podvečer může být

strašidelný, chutný a zároveň moc příjemný. *Text: Lucie Šimečková, foto: Viktor Machek*

Další fotky zde

HALLOWEENSKÁ STEZKA ODVAHY

S velkou radostí a také trochou dojetí bychom se rádi ohlédlí za loňskou Halloweenskou stezkou odvahy, která se konala v čase, kdy se dny krátí, večery se halí do tmy a fantazie dostává prostor. Právě taková atmosféra je jako stvořená pro dobrodružství, napětí i hravé strašení – a přesně to se nám společně podařilo vytvořit.

Loňský ročník přilákal přibližně 200 lidí, což je číslo, které nás upřímně potěšilo. Na start přicházely malé i větší skupinky odvážlivců – někdo s respektem, jiný s nadšením, další s kamarádem pevně za ruku. Už od prvních minut bylo jasné, že se večer ponese v duchu očekávání, smíchu i lehkého mrazení v zádech.

Trasa stezky vedla potměnou částí Voděradských bučin, kde byla cesta osvětlena pouze svíčkami. Měkké mihotání plamínků, šustění listů pod nohama a ticho přerušované jen dětským šepotem, vytvořily jedinečnou kulisu. Snažili jsme se, aby prostředí působilo tajemně, ale zároveň bezpečně, aby si děti mohly vyzkoušet překonat strach, a přitom si večer opravdu užít.

Na trase bylo připraveno pět stanovišť, z nichž každé mělo vlastní příběh, postavy i úkoly. Hned na prvním děti přivítala tajemná čarodějnice, která je podrobila zkoušce důvtipu pomocí hádanek a kouzelnických lektvarů. O kus dál čekalo děti setkání s pavouky, kde bylo potřeba nejen odvahy, ale i šikovnosti při plnění drobné výzvy. Další stanoviště byla zaměřena na hlavolamy a logické úkoly, které prověřily bystrost, trpělivost i schopnost spolupracovat v týmu.

Snažili jsme se, aby stezka nebyla jen o leknutí, ale také o přemýšlení, spolupráci a ra-

dosti ze společně splněných úkolů. Každá skupinka dětí tak procházela malým příběhem, ve kterém hrála hlavní roli jejich odvaha a šikovnost. Bylo krásné sledovat, jak si starší pomáhají s mladšími, jak se kamarádi navzájem povzbuzují a jak i ti největší bojovníci občas přiznají, že s kamarádem po boku je tma o něco méně strašidelná.

V cíli na všechny čekala zasloužená odměna, a hlavně pocit hrdosti. Výrazy dětí mluvily za vše – úleva, radost, nadšení i potřeba hned všechno vyprávět, co po cestě zažily. Právě tyto okamžiky jsou pro nás, jako pořadatele, tou největší odměnou a potvrzením, že má smysl věnovat čas a energii přípravě podobných akcí.

Velké a upřímné poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se na přípravě a realizaci podíleli. Těm, kdo pomáhali s plánováním trasy, přípravou rekvizit a výzdoby, těm, kdo si oblékli kostýmy a několik hodin vydrželi na svých stanovištích ve tmě a chladu, i těm, kdo zajišťovali organizaci na startu a v cíli. Každý z vás přispěl k tomu, že večer proběhl hladce, bezpečně a v přátelské atmosféře.

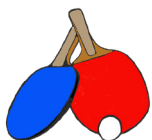
Poděkování si zaslouží také rodiče za spolupráci, ohleduplnost a podporu. Velmi si vážíme toho, že společně dokážeme vytvořit prostředí, kde se děti mohou bezpečně bát, smát, překonávat samy sebe a odnášet si silné zážitky.

Máme radost, že se Halloweenská stezka odvahy stává pevnou součástí podzimního dění v Louňovicích a že se na ní každoročně potkává stále více rodin. Už teď pomalu sbíráme nápady na další ročník a věříme, že se nám společně podaří připravit zase o něco tajemnější, napínavější, a přesto stejně milý večer.

Děkujeme všem, kdo jste byli jeho součástí – malým hrdinům i velkým pomocníkům. Bez vás by to nešlo.

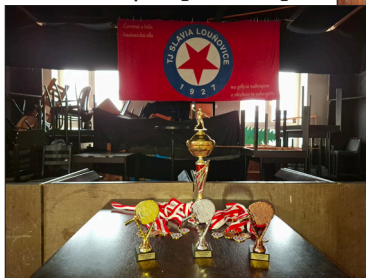
Text a foto: Lucie Skřebská

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU 2025

Na konci listopadu se v sále U sv. Huberta uskutečnil již třetí turnaj ve stolním tenise o pohár starosty obce. Organizátoři doufali, že zvolený termín bude pasovat do různých aktivit potencionálních zájemců. Bohužel účast hráčů a hráček byla nižší než v předchozích ročnících. Nicméně atmosféra během turnaje byla přesto pohodová a veselá. Účastníci byli rozděleni do skupin a posléze již začaly první zápasy. Zápal do hry a soustředění bylo vidět u každého stolu. Výsledková tabulka se postupně začala plnit výsledky odehraných soubojů. Po několika zápasech již bylo zřetelnější, kdo v tomto ročníku bude mít šanci získat putovní pohár. Ale hlavním cílem pořadatelů byla možnost zahrát si mimo soutěžní týmy a nabídnout možnost setkání místních či přespolečných sportovně založených lidí. Organizátoři opět připravili pro všechny účastníky medaile a další odměny v podobě pohárů. Putovní pohár nakonec v dramatickém finále získal Zdeněk Bulín, který těsně porazil Petra Novotného. Vítězi turnaje předal putovní pohár starosta obce. Děkujeme všem, kdo si přišli zahrát a doufáme, že si z turnaje odnesli pěkné zážitky. *Text a foto Jan Kock*

SPORTOVNÍ PLES

Tradiční „slávistický“ ples, který se vždy po dlouhá léta konal na začátku roku v sále Hotelu u Sv. Huberta, nebylo z technických důvodů možné v roce 2026 uskutečnit. Proto se výkonný výbor domluvil na uspořádání sportovní taneční zábavy, aby si příznivci Slavia, fotbalu a společenského života v Louňovicích mohli ještě naposledy užít tento prostor. Stanoveno bylo datum 22.11.2025. Jako hudební doprovod jsme opět pozvali kapelu FENIX, která jako vždy perfektně vytvořila hudebně-taneční atmosféru. Organizátoři museli opět sehnat nábytek, aby si účastníci mohli odpočinout od tanečních výkonů. Děkujeme obci Tehovec za zapůjčení. Po osmé hodině večerní byl sál téměř zaplněn a kapela vyslala první tóny, načež někteří přítomní následně vklouzli na taneční plochu. Postupně se židle vyprázdnily skoro všechny. Většina z tanečnic a tanečníků vydržela na parketu až do nucené přestávky, na kterou byla naplánována tombola. Před-

měty v tombole byly opět pestré a nechyběly ani cenné kousky. Po půlnoci se již postupně někteří začali trousit ke svým domovům. Kapela přidala ještě několik hitů a rozloučila se za vydatného potlesku spokojených a unavených tanečnic a tanečníků. Zbylí účastníci se přesunuli do restaurace, kde zábava ještě hodně dlouho pokračovala. Děkujeme všem, kdo se přišli pobavit a podpořit spolek TJ Slavia Louňovice. Výtěžek z akce bude použit na provoz a fungování klubu, který se hlavně snaží vytvořit důstojný a moderní prostor pro sportovní aktivity a vedení dětí a mládeže ke zdravému způsobu života. *Text a foto: Jan Kock*

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ A DOBROČINNÝ JARMARK

Poslední listopadový den přinesl do Louňovic něco výjimečného. V neděli 30. listopadu se v kamenickém skanzenu uskutečnil již třetí ročník dobročinného Vánočního jarmarku, který se pomalu ale jistě stává jednou z nejmilejších tradic v okolí. Příroda jako by věděla, co se chystá – lehce napadaný sníh dodal

celému odpoledni tu pravou předvánoční náladu.

Letošní ročník přinesl oproti těm předchozím jednu zcela novou událost. Slavnostně byla pokřtěna Kuchařka z Louňovic – receptář sestavený s láskou a péčí místními Louňoholkami. Výtěžek z prodeje putoval na krásný účel:

vybavení dětské knihovny při ZŠ Lošbates. Každý zakoupený výtisk je tak nejen kulinářským pokladem, ale i malým dárkem dětem, které teprve objevují svět knih.

Velkou novinkou a jednoznačným hitem letošního jarmarku byl umělecký kovář, který po celé odpoledne předváděl své řemeslo přímo před návštěvníky. Žhnoucí kov, rachot kladiva a vůně ohně – to vše si přišli prohlédnout dospělí i děti. A nejen prohlédnout: každý odvážlivec si mohl sám

něco vykovat na kovářině.

U dětí pak jasně zvítězil vlastnoručně ukutý hřebík, který si mnohý malý kovář odnesl domů jako největší poklad dne.

Tradiční část jarmarku opět nezklamala. Stánky a stoly Louňoholek se prohýbaly pod návalem krásných ručně vyrobených dekorací, adventních věnců, svícnů a dalších výrobků. Děti si užily tvořivé dílničky, kde mohly vyrobit vlastní ozdoby a odnést si domů kousek adventní atmosféry.

Nechybělo ani bohaté občerstvení, které v chladném počasí chutnalo dvojnásob.

Vánoční jarmark v Louňovicích není jen akcí – je každoroční připomínkou toho, že sousedství a pospolitost mají

stále svou cenu. Třetí ročník to potvrdil plnou měrou.

Děkujeme všem, kdo přišli, podpořili, tvořili a kovali. Těšíme se na vás za rok!

Náš spolek Louňoholek můžete nyní sledovat na Instagramu i Facebooku, kde naleznete fotky z akcí i veškeré informace k plánovaným aktivitám pod naší taktovkou. Těšíme se brzy na viděnou na nějaké další společné akci! (Facebook: Louňoholky a Instagram: Louňoholky)

Text: Lucie Šimečková, foto: Viktor Machek

Spousta fotek zde

VÁNOCE V LOUŇOVICÍCH

Předvánoční i povánoční čas je v Louňovicích vždy ve znamení několika krásných akcí.

Přípravy na Vánoce by nebyly úplně bez rozsvíceného stromu na Horní návsi. Již potřetí se spojilo rozsvícení stromu s Vánočním jarmarkem uspořádaným Louňoholkami. U dílniček se

tlačili děti i dospělí, každý si mohl pochutnat na řízků se salátem, cukroví a svařeném víně. Prodal se spousta výrobků děvčat, mnoho z nás si zakoupilo kouzelnou kuchař-

ku plnou receptů na každé roční období. Utržené peníze a peníze ze sbírky byly opět určeny na dobrou věc: putovaly na nákup knih pro školní knihovnu. Pan ředitel obdržel výtisk kuchařky, děti ze školky předvedly to, co si připravily a všichni se skvěle bavili.

Poslední víkend před Vánoci patří tradičně koledám, pečeným kaštanům, svařenému vínu a setkání se sousedy

a přáteli. Letos nám prvně zazpíval a zahrál na kytaru pan ředitel společně s žákyněmi a jejich maminkami. Bylo to moc milé setkání.

I letos skauti přivezli betlémské světlo až k nám do obce a každý, kdo si chtěl zapálit svíčku a odnést si betlémské světlo domů, měl 23. 12. v podvečer jedinečnou možnost.

Obdivovali jsme krásné lucerny, se kterými si lidé pro světlo chodili, dospělých a dětí s rozsvícenou lucernou je po návsi vidět každým rokem více. Přijít si před Štědrým dnem pro světýlko je opravdu moc milé, přesvědčte se tento rok sami.

Ještě jedna vánoční akce stojí určitě za vzpomínku – i když se každoročně koná až 27. 12. Letos to bylo již po osmnácté, co jsme se mohli zaposlouchat do Rybovy mše vánoční v kostele Nanebevzetí panny Marie v Mukařově. Krásný zpěv, varhanní hudba a prostředí mukařovského kostela dělá tuto událost výjimečnou. Kostel byl jako vždy plně obsazený a peníze vybrané na dobrovolném vstupném byly předány jako příspěvek na údržbu kostela.

Naše poděkování patří zejména organizátorům všech těchto akcí, panu starostovi a děvčatům z obecního úřadu, Louňoholkám, skautům a všem ostatním dobrovolníkům. Patří ale i všem obyvatelům Louňovic, kteří se akcí v hojném počtu účastní – bez vás by atmosféra nebyla taková, jaká je – kouzelná.

Text a foto: Martina Caihamelová

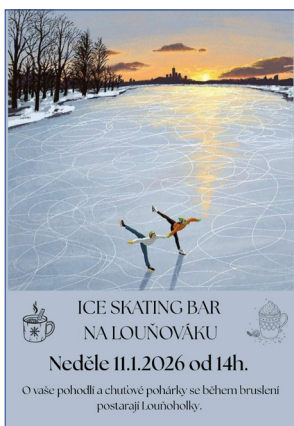
MIKULÁŠSKÁ MAŠKARNÍ

V sobotu 6. prosince se v restauraci U Henců uskutečnila tradiční Mikulášská maškarní zábava pro dospělé. Sešlo se zde několik čertů, andělů, a dokonce hned dva Mikulášové najednou. Čerti měli tentokrát napilno a podle smíchu bylo jasné, že seznam prohřešků byl delší, než se očekávalo. Andělé rozdávali úsměvy a Mikulášové dohlíželi, aby vše dobře dopadlo. A tak si nakonec každý odnesl nejen nezapomenutelný zážitek, ale hlavně dobrou náladu. Děkuje všem organizátorům a všem zúčastněným a věříme, že se znovu sejdem na nějaké další maškarní zábavě.

Text a foto: Magda Musilová

APRESKI NA LOUŇOVÁKU

Když nám v Louňovicích zima dopřeje silných mrazů a z rybníků se stanou obrovské ledové plochy, je to vždy nádhera.

Kdo má nohy a brusle, neváhá ani vteřinu a každou volnou chvíli brázdí hladiny zamrzlých hladin. Nejvíce nadšenců většinou potkáte na rybníku Louňovák.

Zde se schází spousta bruslařů napříč generacemi.

Louňoholky si letos řekly, že při tak krásném sportu a počasí, dost často vyhládne a někdy je zapotřebí se trochu zahřát nějakým dobrým nápojem.

A tak jsme letos v lednu nezaváhaly a vyrazily na rybník s občerstvením. Akce to byla opět mimořádná a úsměvy na

zmrzlých tvářích, které se během chvilky prohřály našimi dobrotami, nás opět velmi potěšily. Lidé ve frontě nadšeně debatovali, ochutnávali, ale hlavně chválili a vraceli se znovu pro doplnění tekutin i pro domácí dobroty. K zakoupení byla například sekaná v housce, naprostá bomba. Dále obložené housky, perníčky, crinkles, rumové kuličky, bábovka. K pití byl připraven teplý čaj, mošt a skvělý svařák.

Nejkrásnější reakce byla od jednoho kluka školního věku, který se směle zeptal "a budete tu i zítra"? Nádhera.

Pokud příští zima v Louňovicích nadělí mráz, ano, rádi vám na Louňovák připravíme další APRESKI.

Náš spolek Louňoholek můžete nyní sledovat na Instagramu i Facebooku, kde naleznete fotky z akcí i veškeré informace k plánovaným aktivitám pod naší taktovkou. Těšíme se brzy na viděnou na nějaké další společné akci!

IG: Louňoholky FB: Louňoholky

Vaše Louňoholky Text: Lucie Šimečková,

foto: archiv Louňoholek

V sobotu dne 21. února se konal již druhý ročník louňovického Mazlibálu. Bohužel sál hotelu U sv. Huberta v Louňovicích byl zrušen a Mazlíci se museli s touto nově vzniklou situací poprat.

V okolí se skýtal několik možností, ale termíny ostatních plesů zúžily výběr a Mazlíci se rozhodli Mazlibál uspořádat v Doubravčicích. Sál je sice menší, než byl u Huberta, ale velice příjemný a s vybaveným barem přímo na sále. Hotel Hubert zapůjčil ubrusy, zahradnictví Alfík květiny, Mazlíci zařídili občerstvení, vše nachystali a slavnostní prostory byly připraveny.

I letos probíhal svoz hostů party busem – světlíky vyzdobeným Mazlíkem s welcome drinkem, příjemnou hudbou a občerstvením. Po dvacáté hodině byla většina hostů na místě a mohla začít zábava.

K dispozici byla i možnost individuální dopravy, a tak asi hodinu po půlnoci začali někteří „odpadlíci“ odjíždět domů, ale zábava se táhla až do ranních hodin, kdy všechny zbývající bezpečně dopravil řidič K3 (Honza Šimek) Mazlíkem téměř až do jejich domovů.

V pořadí druhý Mazlibál se opravdu podařil, jídla a pití bylo dostatek, nechyběla skvělá nálada a spouště lidem se ani okolo páté hodiny ranní nechtělo skončit. A tak to má být. Doufejme, že se další Mazlibál podaří uspořádat opět v Louňovicích a že zachováte Mazlíkům a autobusu Mazlík vaší přízeň!

Mazlíkovi a Mazlibálu tříkrát:

ZDAR, ZDAR, ZDAR!

Poznámka:

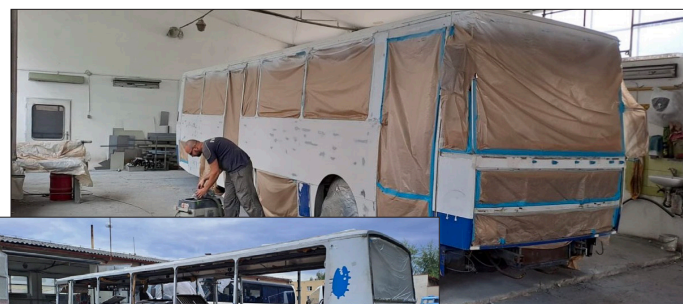
Autobus Mazlík – maskot Louňovic a akcí pro veřejnost pořádaných Mazlíky spolu s OÚ Louňovice.

Karosa z roku 1986, byla vyzvednuta partou kamarádů z vrakoviště jako Fénix z popela, řidiči a skvělí mechanici K1, K2 a později K3 spolu s dalšími se starali o jeho pojízdnost a bezpečnost a z příspěvků Mazlíků byl neustále udržován. Pak ale potřeboval velkou generálku a první Mazlibál pomohl tuto ozdravnou a omlazující kúru zrealizovat.

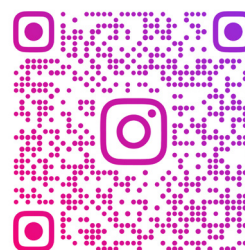
Text: Dáša Škrlantová, foto: archiv Mazlíci

Celým večerem provázela hudba DJ K1 (David Lázníčka), který s dcerou Eliškou pronesli úvodní slovo a všechny srdečně přivítali. Než se hosté stačili usadit, rozkoukat, objednat si jídlo a pití a trochu si zatančit, přišlo překvapení Mazlibálu - úžasné předtančení soutěžního páru tanečního klubu Fuego.

Pak už nastalo nekonečné veselí, prokládané dvěma tombolami a slosováním vstupenek. Vyhrát jste mohli od drobností až po velké ceny, jako je divočák, let ultralightem, plavba lodí na Orlíku... Cen bylo mnoho, nelze všechny vyjmenovat. Tímto všem partnerům Mazlibálu velké DÍKY!

Mazlíkovu léčbu můžete sledovat zde:

UKLIÐME ĀESKO

Stejně jako každý rok jsme se 29. března sešli ke společnému úklidu Louňovic a přilehlého okolí, a to opět v rámci celorepublikové akce Uklidme Āesko. V letošním roce nás bylo zase o chlup více. Je vidět, že v naší vesnici dorůstá generace nových sběračů, za což patří dík zejména jejich příkladným rodičům! Děkujeme vám všem, že pomáháte, zapojujete se i do takovýchto aktivit a pomáháte nám udržet prostředí Louňovic uklizené. A že se letos odpadků sesbíralo! Tak zase za rok na viděnou.

Text: Martina Malinová

Foto: Martina Caithamelová

VELIKONOČNÍ SETKÁNÍ V KAMENICKÉM SKANZENU

zen tra-

Velikonoce jsou symbolem probouzející se přírody, nových začátků a společně stráveného času. V sobotu 4. dubna ožil kamenický skan-
diční velikonoční akcí, kterou připravily Louňoholky ve spolupráci s místním úřadem. Den začal za slunečného počasí, které sice na chvíli přerušila krátká přehánka, ale díky pohotově postaveným stanům mohl program bez větších komplikací pokračovat. Po odeznění deště se návštěvníci opět vrátili k jednotlivým aktivitám a akce pokračovala až do pozdních hodin.

Velikonoční setkání si našlo své příznivce nejen mezi místními, ale dorazili i lidé z okolních obcí, což organizátorky velmi potěšilo. Pro všechny byl připraven pestrý program plný tradic i tvoření. Velký zájem byl opět o pletení pomlázek, které letos obohatila vzácná návštěva paní Zdeny. Ta předvedla své umění nejen při pletení pomlázek, ale i košíků, a sklídila zasloužený obdiv.

Kromě tradičních aktivit si návštěvníci mohli vyzkoušet také výrobu „Louňovnička“ ve tvaru ježka, barvení velikonočních dekorací nebo zdobení vajících pomocí ubrouskové decoupage. Děti se s nadšením zapojily do velikonoční bojovky, při které zachraňovaly vajíčka a odnesly si malý dárek.

Louňoholky během dne představily i svůj vlastní merch, který zaujal řadu návštěvníků. Celá akce se nesla v přátelském duchu a potvrdila, že podobná setkání mají v obci své pevné místo.

Děkujeme všem, kteří za námi dorazili, užili si s námi příjemné chvíle a vytvořili krásnou velikonoční atmosféru.

Náš spolek Louňoholek můžete nyní sledovat na Instagramu i Facebooku, kde naleznete fotky z akcí i veškeré informace k plánovaným aktivitám pod naší taktovkou. Těšíme se brzy na viděnou na nějaké další společné akci! (Facebook: Louňoholky a Instagram: Louňoholky).

Text: Lucie Šimečková, Foto: Viktor Machek a archiv Louňoholek

Další fotky zde

ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY

....

Vyšel jsem před dům a posadil se na lavičku vedle mandlovníku. Je to zázrak, říkal jsem si, že tenhle strom pořád stojí. Vzpomněl jsem si, jak jsem jako dvanáctiletý často nalézal útočiště v jeho koruně. Měl jsem tehdy plnou hlavu snů a ani nejmenší tušení, co všechno mě v životě čeká. Pomyslel jsem na Noru, svou nádhernou ženu, svého židovského anděla se zlatými vlasy, na to, jak jsem ji líbal v těchhle větvích, pod nimiž teď leží pohřbená.

Michelle Cohen Corasanti – Mandlovník – Dobrovský s.r.o. v edici Knihy Omega, Praha 2016

....

Jako každý rok, tak i tento první článek bude věnován statistice roku uplynulého. V roce 2025 zaplatilo roční poplatky 94 čtenářů, z toho 27 dětí do 15 let. Domů si čtenáři vypůjčili celkem 1968 knih. Knih pro dospělé se vypůjčilo 1625 (beletrie, naučná), pro děti 272 (beletrie, naučná), 40 periodik (stará čísla), 31 zvukových nosičů (audiokniha). Knihovní fond se rozšířil o 155 knih zakoupených z peněz od obecního úřadu a z darů od čtenářů. Všem děkuji za knižní dary a obecnímu úřadu za peněžitou podporu na nákup nových knih.

Nejstaršímu čtenáři v knihovně je 90 let, pravidelně jednou měsíčně si do knihovny přijde pro nové knihy na čtení. Domů si vypůjčí 15 knih napříč všemi žánry - beletrie, detektivky, romantika, životopisy, fantasy, historické romány. Nejmladšímu čtenáři jsou 3 roky. Rád si půjčuje lepoprela s říkadly o autech, zvířatech, pohádky.

....

Z křovin teď vylétá spousta malých ptáků, nejprve vrabci, pak hýlové, červenka, konipas, strážník – dívají se na mě jako vesničané, kteří vyšli ze svých domů, aby pozdravili nového hosta, a pak dál pokračují ve své práci. Tahle blýskavá krajina nám nepatří. Protože zůstávám bez hnutí, pohybují se ptáci tak jako jindy. Za deset dní jsem se toho o jejich chování naučila víc než za všechna ta léta v Londýně. Lidé ostatní zvířata nevidí pořádně, protože sami sebe považují za velmi důležité – kdyby se pečlivě popsalo jejich chování, hned by je to ukázalo v jiném světle. Emily Boldová – Stříbrné perutě:

Eva Meijerová – Ptačí domek – Host, Brno 2021

....

Žebříček nejčastěji půjčovaných knih:

Beletrie

Julie Caplin – Hospůdka v Praze

Julie Klassen – Tichá guvernantka

Alena Mornštajnová – Čas vos

Karin Lednická – Šikmý kostel (1., 2., 3. Díl)

Katherine Slee – Věnování

Detektivky, Krimi, Thrillery

Robert Bryndza – Záhadná oběť; Anděl smrti

Kateřina Surmanová – Šepot z lesa

Lisa Regan – Krvavá spása

Lars Kepler – Náměsíčník

Kristina Ohlsson – Ledoborec

Naučná literatura pro dospělé

Martin Moravec, Adam Dolínek – Adam Dolínek: Svět elitního vyjednavče

Marek Orko Vácha – Když za nás Bůh netahá kaštiny z ohně

Radkin Honzák – Holky to někdy nemají lehký

Tomáš Etzler – Novinářem v Číně. 2, Nezešílet!

Pavel Kolář – Posilování stresem – Cesta k odolnosti

Naučná literatura pro děti

Andrea Popprová – Oříškový podzim s Luckou, Jendou a Martínkem; Čekání na Vánoce s Luckou, Jendou a Martínkem

Sam Hume – Tajuplný vodní svět

Ladislav Špaček – Dědečku, vyprávěj o Vánocích

Kateřina Gančarčíková – Příběh vody

Miloš Anděra – Zvířata Evropy

Young Adult

Dominika Digtyer – V zajetí vlčích máků

Suzanne Collins – Úsvit sklizně

Sarah Beth Durst – Krátek s kouzly

Otakar Pospíšil – Bezejmenná 1. a 2. Díl

Susan Lee – Záměna

Knihy pro čtenáře od 12 let do 15 let

Struan Murray – Sirotcí přílivu

Božena Němcová – Babička

John Flanagan – Hraničářův učen

Jaroslav Foglar – Dobrodružství v temných uličkách

Michael Scott – Alchymista - Tajemství nesmrtelného

Nikolase Flamela

Knihy pro čtenáře od 9 let do 12 let

Vojtěch Matocha – Prašina

Petr Kopl – Morgavs & Morgana

Veronika Válková – Husité – Dobrodružství s práctem

Astrid Lindgrenová – Bratři Lví srdce

Ursel Scheffler – Detektiv Klubko

Knihy pro nejmenší až do 9 let

Sergej Michalkov – Moje štěně

Ivana Peroutková - Anička ve městě

- Anička a divadlo

Jaroslav Němeček, Hana Lamková – 4 cestovatelské příběhy Čtyřlístku

Lenka Rožnovská – Skřítky školovníčci

Jill Hucklesby – Osamělý králíček

Děkuji vám všem za návštěvu knihovny, že si dokážete najít čas, zastavit se, sednout si a přečíst si zajímavou knihu. Nejen pročitat zprávy v mobilu a na sociálních sítích. Vždyť v knihách je ukryta spousta příběhů, zajímavostí, moudr. Krásné jarní dny, výlety do přírody, pohodové léto, spousty zážitků, radosti a lidí kolem sebe co se usmívají. Úsměv všem sluší a pohladí po duši.

Na vaši návštěvu v knihovně, povídání o knihách, dění kolem, o životě se těší knihovnice

Marie Danielová

MORAVAN LOUŇOVICE

VE DRUHÉ POLOVINĚ ROKU 2025:
ODDÍL OMLAZUJE A DRŽÍ VÝKONNOST

LOU

Oddíl orientačního běhu Moravan Louňovice má za sebou aktivní druhou polovinu roku 2025 i vstup do nové sezóny.

Silný nábor nejmladších

Od září jsme přivítali velké množství nejmladších členů, což považujeme za nejdůležitější událost posledního období. Skupina „jednorozčů“ se výrazně rozrostla a pravidelně se účastní tréninků.

Pod vedením trenéra Viktora se děti zaměřují především na rozvoj pohybové gramotnosti – učí se základním pohybovým dovednostem, koordinaci a od jara i práci s mapou a orientaci v terénu. Tréninky probíhají hravou formou, kombinují pohyb, hry a jednoduché mapové úlohy.

Postupně se zapojují i do prvních závodů v okolí, často za podpory rodičů, což vytváří velmi dobré zázemí a motivaci do dalšího rozvoje.

Podzimní sezóna: Verča potvrzuje kvalitu

Nejvýraznější výkony nadále předváděla Veronika Kolářová, která si udržela vysokou výkonnost napříč celou sezónou.

Na podzimních závodech se opakovaně prosazovala mezi nejlepšími:

- 6. místo na Mistrovství republiky na krátké trati
- pravidelné umístění v první šestce v žebříčku A
- 16. místo na Mistrovství ČR ve sprintu

Velmi cenné jsou i výsledky z vícedenních závodů:

- 4. místo na Czech O-Tour v Moravském krasu
- vítězství na jedné z etap Czech O-Tour v Krušných horách

Na Mistrovství ČR štafet pak běžela velmi kvalitní úsek, čímž potvrdila svou využitelnost i v týmových závodech. Tyto výsledky dlouhodobě potvrzují její stabilní postavení v české dorostenecké špičce.

Další závodnice: stabilní výkonnost a štafety

Velmi dobré výkony podávaly také Zuzka Kolářová a Lucka Bartůňková. Obě se pravidelně účastnily oblastních i republikových závodů a byly využívány i pro hostování ve štafetách jiných klubů.

Lepší podmínky v zimní přípravě

Zásadní novinkou byla zimní příprava. Poprvé jsme využili zázemí tělocvičny nové školy LOŠBATES, což znamenalo výrazné zlepšení tréninkových podmínek.

Velmi si ceníme vstřícného přístupu školy, která nám umožnila tělocvičnu pravidelně využívat, a také spolupráce při jejím sdílení s přípravkou fotbalové Slavia Louňovice.

Vedle běžecké a mapové přípravy jsme mohli systematicky zařadit:

- všeobecnou kondici
- koordinaci
- posilování

Po změně času jsme se opět přesunuli ven – úterní mapové tréninky nyní probíhají v okolních lesích.

Nově probíhají atletické tréninky v pondělí na dráze u školy, a to pod vedením Lucky Bartůňkové, což přineslo větší systematickост a kvalitu běžecké přípravy.

Změna v dorostu: odchod za vyššími ambicemi

Nová sezóna přinesla i významnou změnu. Veronika a Zuzka Kolářovy přestoupily do oddílu v Kamenici, kde mají k dispozici silnější dorostenecký tým a lepší tréninkové zázemí.

Závěrem

Jsme rádi, že se nám daří přivádět děti k pohybu v přírodě a budovat u nich dlouhodobé návyky ke sportu. Stejně důležité je pro nás i prostředí oddílu – děti se vzájemně znají, spolupracují a přirozeně se učí jeden od druhého. Starší pomáhají mladším, předávají zkušenosti a vytvářejí atmosféru, která je pro rozvoj i radost ze sportu zásadní.

Text: Jan Šunka, foto: Viktor Machek

Vážení příznivci,

v uplynulém období se nám podařilo realizovat několik významných kroků, které přispívají k dalšímu rozvoji našeho sportovního areálu i celého klubu.

Jedním z důležitých projektů bylo pořízení nové betonové nádrže na vodu. Tuto variantu jsme zvolili především s ohledem na její dlouhou životnost a odolnost, kdy předpokládáme, že nám bude spolehlivě sloužit po mnoho desítek let.

Současně proběhla akce zaměřená na obnovu oplocení kolem hřiště. V této souvislosti bych chtěl upřímně poděkovat všem, kdo se podíleli na odstranění původního plotu a přiložili ruku k dílu. Velmi si vážím jejich nasazení a ochoty pomoci.

Další zásadní investicí je realizace vrtu na vodu, která je v současné době těsně před dokončením. Tento projekt bude mít do budoucna zásadní význam zejména pro zajištění kvalitní závlahy hřiště a zároveň přinese výrazné úspory v hospodaření s vodou i finančními prostředky.

Rád bych také zmínil, že již nyní probíhají přípravy na oslavy významného jubilea našeho klubu. V roce 2027 si při-

pomeneme 100 let od jeho založení, přičemž naším cílem je připravit důstojné a reprezentativní oslavy tohoto výročí. Závěrem mi dovoluji zdůraznit, že všechny tyto aktivity a projekty jsou realizovány převážně ve volném čase členů a funkcionářů klubu. Nemá to vždy jednoduché a o to více si vážím každého, kdo se na chodu a rozvoji klubu podílí. Jako předseda klubu bych chtěl všem upřímně poděkovat za jejich obětavou práci, nasazení a podporu, bez které by nebylo možné tyto kroky uskutečnit.

Text: Jiří Holub, foto: archiv TJ Slavia Louňovice

A TÝM

Náš A tým zahájil zimní přípravu na konci ledna v novém a krásném zázemí Svazkové základní školy LOŠBATES, kde jsme využívali jak tělocvičnu, tak i venkovní umělou trávu. Během zimního období jsme odehráli tři přípravná utkání proti týmům Struhařov, Traverza Roztoklaty a Újezd P4. Přípravu jsme zvolili fyzicky náročnější, s důrazem na kondiční stránku, abychom byli co nejlépe připraveni na start jarní sezóny.

V prvním jarním kole se nám podařilo zvítězit nad Mni-

chovicemi. Ve druhém kole nás čekalo derby se Svojeticemi, kde se nám po dlouhé době podařilo otočit nepříznivý vývoj utkání a zvítězit 3:2. Z horké půdy Svojetic jsme si tak zaslouženě odvezli plný počet bodů.

Rádi bychom poděkovali fanouškům Louňovic za skvělou atmosféru, kterou vytvářejí jak při domácích utkáních, tak i na venkovních hřištích soupeřů.

Text: Lukáš Ajchler

B TÝM

TJ Slavia Louňovice je vesnický klub s velkou fotbalovou duší a naše „Béčko“ to má stejné.

B tým Slavia Louňovice není tým hvězd. Je to tým lidí, kteří se každý týden setkávají na hřišti za jedním společným cílem: zahrát si pořádný fotbal, zasmát se a užít si chvíli, na které se dá vzpomínat. Přátelství v šatně, soutěživost na hřišti a pivo po zápase — to je základ, na kterém tenhle tým stojí.

Touha po dobrém výsledku nechybí. Béčko se nezříká soutěživosti — naopak, s každým zápasem se chce posouvat dál a hrát lépe. Progres je přirozená součást hry, i když motivace k němu pramení ze společného času stráveného se spoluhráči, a ne z tabulky.

Béčko by chtělo poděkovat všem fanouškům co je stále chodí podporovat na jejich zápasy. Budeme se na vás opět těšit na letošních zápasech.

Text: Petr Toman ml., foto: archiv TJ Slavia Louňovice

MLÁDEŽNICKÝ FOTBAL

Mládežnické kategorie ve fotbalovém klubu TJ Slavia Louňovice.

Jak jsme vás již v podzimním článku informovali, tak je to letos po mnoha letech poprvé, kdy se našemu klubu podařilo obsadit všechny mládežnické kategorie účastníci se okresních soutěží na Praze východ. Nicméně v těch, které jsme obsadili, jsme o nás dali svými výsledky opravdu vědět. Naše nejmenší kategorie BabyFoot se nenechala zahánbit a se všemi svými soupeři bojovala velmi statečně.

CELOROČNĚ NABÍRÁME NEJMENŠÍ DĚTI

ROČNÍKY 2019-2021 A MLADŠÍ

BABYFOOT
ročník 2019-21
úterý a čtvrtek
17:30-19:00

TRÉNINKY

PŘEDŠKOLIČKA
ročník 2022 a mladší
čtvrtek 17:30-19:00

KONTAKT PRO BLÍŽŠÍ INFORMACE:
Jiří Holub, Předseda, trenér
Telefon: 605 485 885
Email: jirik.p@seznam.cz
slavialounovice@seznam.cz

 TJ SLAVIA LOUŇOVICE

 SLAVIALOUNOVICE.CZ

Mladší a starší přípravce se dokonce podařilo ve svých skupinách uspět tak, že se obě kategorie pro jarní část soutěže kvalifikovaly do nejvyšší skupiny „ELITE“.

A tím to neskončilo. Do okresního výběru kategorie U11 jsme nominovali 3 naše malé fotbalisty ze starší přípravy. Ti si prošli několika kvalifikačními tréninky a kvalifikačními zápasy a z nich se pak vybral tým, který bude jako výběr U11 reprezentovat náš OFSPV. Z těchto našich 3 nominovaných nám vybrali do výběru U11 hned 2 hráče. Jedná se o Dominika Vojtěcha (2015) a Christiana Hepnara (2016). Oběma moc GRATULUJEME!!!

Stále hledáme nové talenty, kteří by to s námi chtěli zkusit. Všem proto nabízíme, abyste se u nás zastavili a třeba si to s námi jen nezávazně vyzkoušeli. Sami pak můžete posoudit, jak to děláme a zdali by se vám u nás a s námi líbilo. Kontakty na všechny kategorie najdete na našich stránkách: www.slavialounovice.com/kontakty

Text: Martin Kadlec, foto: archiv TJ Slavia Louňovice

ROZHOVOR

JIRÍ ŠUSTA - TRENÉR OBJEVITEL

V naší obci již dvacet let žije výrazná postava českého fotbalu. Člověk, který fotbalu věnoval většinu svého života. Nejdříve jako hráč Bohemky, později Slavoje Vyšehrad. V roce 1987 začal trénovat slavistickou mládež. Jako trenér dorostu a B-týmu, krátce i A týmu, slavil v devadesátých letech velké úspěchy. Dovedl tým k vítězství dorostenecké ligy.

Jeho hlavní zájem ale zůstal u trénování mládeže. Mezi dospívajícími měl vždy velký respekt. Přísného, ale férového přístupu, si cenili i rodiče svěřenců. Potenciál budoucího fotbalisty posuzoval vždy komplexně, vliv rodiny považuje jako zásadní i pro rozvoj sportovce. Touto osobností je Jiří Šusta.

Slavistické srdce (v klubu působil desítky let) dával do práce naplno a je považován za klíčovou osobnost, která ovlivnila slavistickou fotbalovou generaci 90. let.

Jeho práce byla oceněna nejen samotnými fotbalisty. V rámci prestižní české ankety Trenér roku, kterou každoročně vyhlašuje Unie profesionálních trenérů při Českém olympijském výboru, je předávána cena také v kategorii Trenér objevitel. Toto ocenění je určeno trenérům, kteří stáli na samotném začátku kariéry hvězdných sportovců, rozpoznali jejich talent a dali jim sportovní základy v dětském či mládežnickém věku. Za dlouholetou práci s mládeží v SK Slavia Praha získal v roce 2024 toto ocenění právě Jiří Šusta. Ocenění mu bylo předáno v roce 2025.

Během svého více než pětadvacetiletého působení v klubu vedl v dorostu a juniorce řadu hráčů, kteří se později stali ikonami českého i evropského fotbalu.

Mezi jeho nejznámější svěřence patří mimo jiné Vladimír Šmicer, vítěz poháru UEFA a Ligy mistrů, kterého vedl v dorostu čtyři roky až do přechodu mezi dospělými. Ten označuje trenéra Šustu za osobnost, která jeho kariéru nejvíce ovlivnila. Za zmínku ještě jistě stojí např. Radek Bejbl nebo David Jarolím.

Trenér objevitel v anketě Trenér roku bývá jedním z důležitých lidí, kteří se podílejí na rozvoji špičkového sportovce. Kdo další toto ocenění získal v posledních letech:

- 2023: Josef Vosický – dlouholetý trenér hokejové mládeže
- 2022: Aleš Suk – objevitel a první trenér mj. olympijské vítězky Evy Adamczykové (za svobodna Samkové).
- 2021: Jan Klapáč – dědeček a první mentor Ester Ledecské, bývalý vynikající hokejista.

Ocenění Trenér roku se po letech klasického formátu předávání cen před několika lety přesunulo na divadelní je-

viště. Z večera, u kterého si říkáte dobré, ale mohlo to být kratší, se stal zážitek nejen pro rodiny a nejbližší oceněných. Vyhlašování se stěhuje každoročně do jiného divadla, pečlivě se hledá představení a herecký parťák oceněných. V minulosti to byl Jaroslav Dušek ve Čtyřech dohodách, slavnostní večer proběhl v Dejvickém divadle nebo v La Fabrice. V roce 2025 se panu Jaromírovi Dulavovi v Činoherním klubu podařilo skvěle tento slavnostní moment napasovat přímo do hry a připravit pro oceňované i diváky večer, který předčil všechny předešlé. Všichni víme, že pan Dulava zahraje skvěle jakoukoli roli. Kdo měl možnost sledovat jeho herecký koncert přímo v divadle, dovede si představit obrazy, jak herec, pan Dulava, vodí po jevišti věhlasného fotbalistu Šmitzera společně s jeho trenérem objevitelem a nutí je dělat všelijaké kousky. Vše naprosto přirozeně zapadlo do hry, bylo to nesmírně vtipné, citlivě a přirozeně vymyšlené, smíchy a dojetím slzeli nejen rodiny a přátelé novopečených divadelních hvězd.

V rozhovorech pro Magazín COACH a iSport Premium se

dočítáte o začátcích fotbalové a trenérské kariéry, o tom, jak zkrotit dopívající mládež, upoutat jejich pozornost a získat si důvěru i jejich rodin.

Mě moc zajímalo to, co jsem se tam nedočel, a tak jsem pana Šustu a jeho dceru Zuzku navštívil.

Kdy jste Vy začal hrát fotbal?

Jiří: Dříve se s fotbalem začínalo později než dnes. Já začal hrát až asi v deseti letech. Dnešní fotbalisti začínají v předškolním věku, třeba v pěti letech.

Pokud jsem z rozhovorů dobře vyrozuměla, nebyl jste vždy profesionálním trenérem. Kromě trénování jste měl zpočátku své zaměstnání, jak se to dá všechno zvládnout?

Jiří: Časově to bylo opravdu náročné, trénovat jsem chodil po práci, o víkendech se jezdilo na turnaje. Až později jsem začal trénovat profesionálně. Leta jsem se věnoval skautingu, vyhledával jsem fotbalové talenty pro Slavii. To bylo mnohem lepší, koníček se stal mým zaměstnáním.

Co bylo na Vladimírovi Šmicerovi výjimečné?

Jiří: Byl to fotbalový talent, to bylo jasné. Ale on měl ještě další vlastnosti – byl nesmírně pracovitý, byl to rozdíl oproti ostatním klukům. Já ho poznal ve čtrnácti letech, v pubertě. A byla to radost s ním pracovat. Poslouchal názory a věnoval se všemu naplno. To, co jsem mu řekl, to dělal. Nechal si poradit. To bylo na něm výjimečné a v tom věku obzvlášť. Měl skvělé zázemí doma, jeho maminka ho podporovala. Pokud dobře funguje zázemí rodiny, tak to vždycky poznáte. Talent na fotbal nestačí.

Vedl jste syna nebo i dceru k fotbalu?

Jiří: Syn hrál fotbal, hrával za Český Brod i tady za Louňovice.

Zuzka: Mě táta k fotbalu nepřivedl, já o to ani moc nestála, nebylo zvykem, aby holky hrály fotbal. Spíš jako děti jsme kopali spolu s bráchou na zahradě nebo venku, jen pro zá-

bavu.

Zajímá Vás fotbal a úspěchy našeho Slavistického fotbalu?

Jiří: Rád se zajdu na fotbal podívat. Za Louňovice teď hraje vnuk, tak se rád podívám. Jinak sleduju, co se ve fotbale děje, můj oblíbený klub je Barcelona.

Jaké to bylo, dostat ocenění za Vaši tak dlouholetou práci?

Jiří: Bylo to překvapení. Dostal jsem pozvání do divadla, nejdřív jsem ani nechtěl jít. Ale radost mi to udělalo. S fotbalem je spojena spousta mých vzpomínek a jenom těch nejlepších! Potkal jsem se tam se spoustou lidí ze sportovního prostředí, sportovních komentátorů.

Zuzka: Táta nechtěl jít, museli jsme ho přemluvit. A bylo to krásné. Přicházelo k nám spousta lidí, s tátou se zdravili, všichni ho znali, udělalo mu to velkou radost. Všechno

bylo krásně zorganizováno. Nasmáli jsme se, ukápla nejedna slza.

Z plánovaných 15 minut na pár otázek a zkouknutí textu tak byla hodina a půl velmi příjemného rozhovoru plného vzpomínek. Tak ještě jednou – velká gratulace! Moc děkuji, bylo to příjemné si s Vámi popovídat.

Text: Martina Caithamelová Zdroje:

www.coachmagazin.cz/magazines/view/99#page/2, www.olympijskytym.cz/trener-roku, www.medium.seznam.cz

LETNÍ SPORTOVNÍ KEMP 2026

Přijďte se a užijte si léto plných zážitků!

3-7. SRPNA, 2026

VĚK 5-13 LET

CENA: 3900 Kč

Sportovní kemp pořádaný TJ Slavia Louňovice nabízí dětem pestrý mix sportovních a pohybových aktivit. Každý den je připraven nabídnout program, takže se nikdo nebude nudit a každý si najde to své. Kemp bude probíhat každý den od 8:00 do 16:30. Přihlášky zasílejte na uvedený e-mail. V ceně kempu jsou zahrnuty svačiny i obědy, samozřejmě je také celodenní pitný režim.

KAPACITA OMEZENÁ NA 25 DĚTÍ!

+420 605 485 885
 jirik.p@seznam.cz

www.slavialounovice.cz

KAM NA VÝLET

STEZKA HISTORIÍ LOUŇOVIC

V příštím roce si připomeneme už celých 20 let od prvního vydání našeho Louňovického zpravodaje. Ten začal vycházet v lednu 2007 u příležitosti příprav na oslavy „600 let od první dochované písemné zmínky o existenci obce Louňovice“.

Vyvrcholení oslav proběhlo v 15. září 2007, kdy mimo jiné byla také představena naučná „Stezka historií Louňovic“, která ani po uplynulých 20 letech neztrácí na svojí atraktivnosti.

Jednotlivá zastavení jsou opatřena informačními tabulemi s informacemi o historii a vývoji jednotlivých lokalit v obci, a určitě stojí za to si je prohlédnout a znovu si je připomenout.

První informační tabule je v centru obce na Dolní návsi pod památnou lípou. Seznamuje s nejstarší historií selských stavení kolem rybníčku, a všude kolem je mnoho dokladů o kamenické zručnosti při využití místní žuly. Stezka pokračuje kolem „Zvoničky“ s pomníkem padlým v obou světových válkách a přímo do kopce nás dovede ke druhé informační tabuli na Horní návsi. Zde opravdu stojí za to se zastavit a prohlédnout si

Kamenický skanzen s venkovní instalací žulových kamenických prvků. Tady doporučujeme pokračovat podél Obecního úřadu ulicí K Lípě k šesté informační tabuli Na Horáku u lípy s kamennou lavičkou. I tady najdeme mnoho pěkných forem využití kamenických prvků ze žuly a zajímavých stavebních slohů rodinných domů, postavených na začátku minulého století. Následně pak směrem k lesu uhneme doprava, projdeme částí ulice Ke Studánce a opět doprava Kamenickou ulicí dojdeme ke třetímu zastavení u hřiště TJ Slavia Louňovice, kde je možné se seznámit s mnohaletou historií její tělovýchovné činnosti. Naučná stezka vede

dál ke čtvrté informační tabuli u hájenky, kde se dočteme o dávné historii Louňovic. Při cestě k ní projdeme kolem tří mladých lip, zasazovaných postupně za hřištěm u cesty pro připomenutí důležitých událostí naší nedávné historie: 1989 - Sametová revoluce, 1991 - Odchod sovětských vojsk a 2004 - Vstup České republiky do Evropské unie. Pokračováním přímo do lesa po cca 1 km dojdeme k pátému zastavení na rozcestí lesních cest pod povrchových lomem Kaménka, odkud byl převezen jeden ze základních kamenů Národního divadla. Dokonce ten

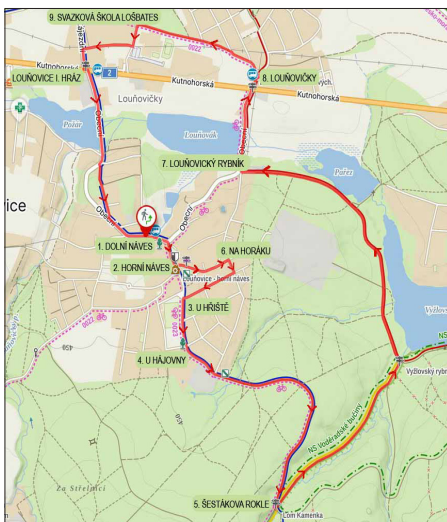
nejdůležitější, do kterého byly uloženy zakládací listiny naší národní památky. Pokračovat můžeme doleva z kopce příjemnou procházkou lesem podél potoka až k Vyžlovskému rybníku na asfaltovou cestu a opět doleva zamíříme do Louňovic. Pod kopcem Horákem je umístěna sedmá tabule, věnovaná potokům, rybníkům a vodnímu hospodářství. K osmé tabuli dojdeme po hrázi

rybníku Louňovák přes hlavní silnici ke kruháčku v Louňovičkách na II. hrázi. Zde byla před 20 lety v rámci oslav vysazena „Lípa Souladu“, jako symbol propojení nově vzniklé mohutné zástavby rodinných domů právě zde v Louňovičkách s původní zástavbou historických Louňovic. Poslední deváté zastavení bylo dodatečně umístěno v Louňovičkách na I. hrázi u dnes už neexistujícího hřiště Sportklubu. Místo něj na rozlehlém pozemku obce Louňovice dnes stojí nepřehlédnutelná nově vybudovaná Základní škola Lošbates. Informační tabule devátého zastavení je momentálně odstraněna, a dá se říci, že ji plně nahradily nově umístěné panely, zachycující postup výstavby nové školy.

Zpátky se dostaneme přes hlavní silnici na I. hrázi kolem rybníku Požár, vyšlapeme kopec Hoříčky, mineme Mateřskou školu a vrátíme se k výchozímu bodu stezky na Dolní návěs v Louňovicích.

Celá trasa je vedena po upravených cestách, měří cca 7 km a je vhodná pro všechny návštěvníky včetně pejskařů. *Text Marie Boudová Foto: Ilona Malinová*

LOUŇOVICKÉ DOMY - č.p. 1

Otto Krutský postupně uveřejňoval osudy některých louňovických domů od prvního čísla Louňovického zpravodaje v roce 2007. Začal jejich nejstarší historií ve svém článku „Ze starých gruntů“, který doplnil podobou Louňovic z konce 18. století (dle Stabilmního katastru 1841). Jsou zde zachyceny původní grundy na dnešní Dolní návsi kolem rybníčku.

Otto Krutský svoji práci zahájil číslem popisným 1 (dále jen č.p.) - Pospíšilovský grunt, jehož datování vlastníků sahá až do počátku 17. století. Došková chalupa pod památnou lípou byla v 70 letech minulého století zbořena a č.p 1 bylo

zrušeno. Důvodem demolice byly kořeny lípy, které narušovaly základy budovy a zvedaly podlahy stavení. Z původní usedlosti se dochovala jen roubená řezárna. Do dnešní doby se nám zachovala také mohutná lípa, která byla v září 1996 vyhlášena za památný strom. Její stáří bylo odhadnuto na 250-300 let, obvod kmene dosahoval 398 cm. Dnes po třiceti letech je to již 430 cm.

Původní Pospíšilovský grunt byl dle výměry polností největším z louňovických a sahal podél Zvoničky od dnešní Dolní návsi u rybníčku až po Horní návěs. Během mnoha let došlo k postupnému parcelování a dnes se na bývalém Pospíšilovském gruntu nachází osm nových parcel a domů (67, 182, 384, 366, 0221, 72, 23 a 7).

Čas nelze zastavit a věci se mění.

V současnosti je přiděleno č.p. 1 stavbě samoobsluhy na pozemku sousedním (bývalý grunt č.p. 2). Prodejna potravin byla postavena brigádnicky v akci „Z“ na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století pod vedením Údržbářského střediska Místního národního výboru Louňovice. Provozovatelem byla až do roku 1989 Jednota Říčany.

Po sametové revoluci nastaly s provozem samoobsluhy problémy, které byly neúspěšně řešeny s Jednotou Říčany. Zásobování bylo dokonce v roce 1991 řešeno dojížděním pojízdné prodejny 2x týdně ze Žernovky.

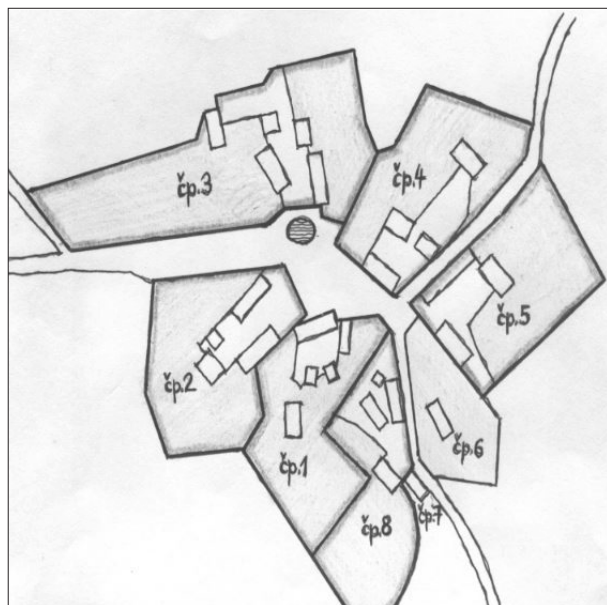
V průběhu roku 1993 při zajišťování převodu majetku od bývalého Místního národního výboru na Obec Louňovice byly zjištěny nesrovnalosti ve vlastnictví budovy samoobsluhy, a proto byla Jednota vyzvána k předání tohoto objektu obci.

Následně v roce 1994 obec vstoupila do soudního sporu s Jednotou Říčany o určení vlastnictví budovy č.p. 1. Objevily se stížnosti na provoz samoobsluhy vedenou nájemci Jednoty Říčany a přes léto byla samoobsluha opět uzavřena. V následujících letech se ve vedení samoobsluhy vystřídalo několik nájemců po různé dlouhou dobu provozování.

V roce 1995 probíhalo jednání s Okresním úřadem Praha-východ o finanční výpomoc, aby mohla být budova samoobsluhy od Jednoty vykoupena a přešla tak do vlastnictví obce. Pak by obec mohla ovlivňovat výběr nájemců i kvalitu provozu. Obec zaslala v lednu oficiální žádost o odkoupení budovy samoobsluhy do vlastnictví obce řediteli Jednoty. Jednání se vlekla, a tak v roce 1997 došlo k soudnímu řešení o určení vlastnictví k budově samoobsluhy mezi obcí Louňovice a Jednotou Říčany.

V roce 1999 Okresní soud Praha-východ vydal rozsudek ve věci určení vlastnictví k budově samoobsluhy č.p. 1 ve prospěch obce Louňovice, avšak Jednota podala odvolání ke Krajskému soudu. V následujícím roce 2000 byl soudní spor o určení vlastníka samoobsluhy konečně ukončen ve prospěch obce Louňovice a v květnu byla budova oficiálně převzata od Jednoty Říčany, která už byla v té době v likvidaci.

Text a foto: Marie Boudová a archiv OÚ

OBECNÍ ÚŘAD LOUŇOVICE
A MAZLICI

vás srdečně zvou na

Pálení

30.4.
2026

čarodějnic

18:00

LOUKA ZA
FOTBALOVÝM HŘIŠTĚM

- tanec čarodějnic
- opékání burťů
- soutěže pro děti

• • •

Redakce: Martina Malinová, Marie Boudová, Ilona Malinová,
Martina Caithamelová, Dana Kodejšová, Josef Řehák, Viktor Machek

Grafická úprava: Ilona Malinová, Martina Malinová

Vydavatel: obec Louňovice, registrace MK ČR-E 17311

Tisk:

TR Tiskárna Říčany